

திருமந்திரம் ஏழாம் தந்திரம்

திருசிற்றம்பலம்

ஏழாந் தந்திரம்

1: ஆறாதாரம்

1704

நாலும் இருமுன்றும் ஈரைந்தும் ஈராறுங்
கோலிமேல் நின்ற குறிகள் பதினாறும்
முலங்கண் டாங்கே முடிந்து முதல் இரண்டுங்
காலங்கண் டானடி காணலு மாமே

1705

ஈராறு நாதத்தில் ஈரெட்டாம் அந்தத்தின்
மேதாதி நாதாந்த மீதாம் பராசத்தி
போதா லயத்த விகாரந் தனிற்போத
மேதாதி யாதார மீதான உண்மையே

1706

மேலென்றுங் கீழென் நிரண்டறக் காணுங்கால்
தானென்றும் நானென்றுந் தன்மைகள் ஓராறும்
பாரெங்கு மாகிப் பரந்த பராபரங்
காரொன்று கற்பக மாகிநின் றானே

1707

ஆதார சோதனை யானாடி சுத்திகள்
மேதாதி யீரெண் (1)கலந்தத்து விண்ணொளி
போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்(2)கெட்டான் றான்சக மார்க்கமே
(1) கலந்தது
(2) கெட லாஞ்சக

1708

மேதாதி யாலே விடாதோ மெனத்தூண்டி
ஆதார சோதனை (1)அத்துவ சோதனை
தாதார மாகவே தானெழுச் சாதித்தால்

ஆதாரஞ் (2)செய்போக மாவது காயமே
(1) அத்துவா
(2) செல்போக

1709

ஆறந்த முங்கூடி யாகும் உடம்பினிற்
கூறிய வாதார மற்றுங் குறிக்கொண்மின்
ஆறிய வக்கர மைம்பதின் மேலே
ஊறிய வாதாரத் தோரெழுத் தாமே

1710

ஆகும் உடம்பும் அழிக்கின்ற அவ்வுடல்
போகும் உடம்பும் பொருந்திய வாறுதான்
ஆகிய வக்கரம் ஐம்பது தத்துவம்
ஆகும் உடம்புக்கும் ஆறந்த மாமே

1711

ஆயு மலரின் அணிமலர் மேலது
வாய இதழும் பதினாறும் அங்குள
தூய அறிவு சிவானந்த மாகிப்போய்
மேய அறிவாய் விளைந்தது தானே

2: அண்ட லிங்கம்

1712

இலிங்கம தாவ தியாரும் அறியார்
இலிங்கம தாவ தெண்டிசை யெல்லாம்
இலிங்கம தாவ தெண்ணெண் கலையும்
இலிங்கம தாக எடுத்த துலகே

1713

உலகில் எடுத்தது சத்தி (1)முதலா
உலகில் எடுத்தது சத்தி வடிவாய்
உலகில் எடுத்தது சத்தி குணமாய்
உலகில் எடுத்த சதாசிவன் தானே
(1) முதலாய்

1714

போகமும் முத்தியும் புத்தியுஞ் சித்தியும்
ஆகமும் ஆறாறு தத்துவத் தப்பாலாம்
ஏகமும் நல்கி யிருக்குஞ் சதாசிவம்
ஆகம வத்துவா வாறுஞ் சிவமே

1715

ஏத்தினர் எண்ணிலி தேவரெம் ஈசனை
வாழ்த்தினர் வாசப்பசுந்தென்றல்வள்ளலென்
றார்த்தனர் அண்டங் கடந்தப் புறநின்று
காத்தனன் என்னுங் கருத்தறி யாரே

1716

ஒண்சுட ரோன் அயன் மால்பிர சாபதி
(1)ஒண்சுட ரான இரவியோ டிந்திரன்
கண்சுட ராகிக் கலந்தெங்குந் தேவர்கள்
தண்சுட ராயெங்கும் தற்பர மாமே
(1) எண்சுட

1717

தாபரந் துண்ணின் றருளவல் லான்சிவன்
மாபரத் துண்மை வழிபடு வாரில்லை
மாபரத் துண்மை வழிபடு வாளர்க்கும்
பூவகத் துள்நின்ற பொற்கொடி யாகுமே

1718

(1)தூய விமானமுந் தூலம தாகுமால்
ஆய சதாசிவ மாகுநற் சூக்குமம்
(1)ஆய பலிபீடம் பத்திர லிங்கமாம்
ஆய அரனிலை ஆய்ந்துகொள் வார்கட்கே
(1) பாய

1719

முத்துடன் மாணிக்கம் மொய்த்த பவளமும்
கொத்துமக் கொம்பு சிலைநீறு கோமளம்
அத்தன்றன் னாகம மன்ன மரிசியாம்
உய்த்ததின் சாதனம் பூமண லிங்கமே

1720

துன்றுந் தயிர்நெய்ப்பால் துய்ய மெழுகுடன்
கன்றிய (1)செம்பு கனலிர தஞ்சலம்
வந்திறல் செங்கல் வடிவுடை வில்லம்பொன்
றென்றியங் கொன்றை தெளிசிவ லிங்கமே
(1) செப்புக்

1721

மறையவர் அர்ச்சனை வண்படி கந்தான்
இறையவர் அர்ச்சனை யேய்பொன் னாகுங்
குறைவிலா (1)வசியர்க்குக் கோமள மாகுந்
துறையுடைச் சூத்திரர் தொல்வாண லிங்கமே
(1) வைசியர்க்குக்

1722

அதுவுணர்ந் தோனொரு தன்மையை நாடி
எதுவுண ராவகை நின்றனன் ஈசன்
புதுவுணர் வான புவனங்கள் எட்டும்
இதுவுணர்ந்தென்னுடல் கோயில் கொண்டானே

1723

அகலிட மாயறி யாமல் அடங்கும்
உகலிட மாய்நின்ற ளுனத னுள்ளே
பகலிட மாமுனம் பாவ வினாசன்
புகலிட மாய்நின்ற புண்ணியன் றானே

1724

போது புனைகழல் பூமிய தாவது
மாது புனைமுடி வானக மாவது
நீதியுள் ஈசன் உடல்விசும் பாய்நிற்கும்
ஆதி யறநின்ற தப்பரி சாமே

1725

தரையற்ற சத்தி தனிலிங்கம் விண்ணாந்
திரைபொரு நீரது மஞ்சன சாலை
வரைதவழ் மஞ்சநீர் வானுடு மாலை
கரையற்ற நந்தி கலையுந்திக் காமே

3: பிண்ட லிங்கம்

1726

- (1)மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்கம்
- (1)மானுட ராக்கை வடிவு சிதம்பரம்
- (1)மானுட ராக்கை வடிவு சதாசிவம்
- (1)மானுட ராக்கை வடிவு திருக்கூத்தே
- (1) மானிட

1727

உலந்திலர் பின்னும் உளரென நிற்பர்
நிலந்தரு நீர்தெளி யூனவை செய்யப்
புலந்தரு பூதங்கள் ஐந்தும் ஒன் றாக
வலந்தரு தேவரை வந்திசெய் யீரே

1728

கோயில்கொண் டன்றே குடிகொண்ட ஐவரும்
வாயில்கொண் டாங்கே வழிநின் றருளுவர்
தாயில்கொண் டாற்போல் தலைவனென் னுட்புக
வாயில்கொண் டசனா மாளவந் தானே

1729

கோயில்கொண் டானடி கொல்லைப் பெருமறை
வாயில்கொண் டானடி நாடிகள் பத்துள
பூசைகொண் டான்புல னைந்தும் பிறகிட்டு
வாயில்கொண் டானெங்கள் மாநந்தி தானே

4: சதாசிவ லிங்கம்

1730

கூடிய பாதம் இரண்டும் படிமிசை
பாடிய கையிரண் (1)டெட்டும் பரந்தெழுந்
தேடு முகம் ஐந்து (2)செங்கணின் முவைந்து
நாடுஞ் சதாசிவ நல்லொளி முத்தே
(1) டெட்டும்
(2) செங்கையின்

1731

வேதா நெடுமால் உருத்திரன் மேலீசன்
மீதான ஐம்முகன் விந்துவும் நாதமும்
ஆதார சத்தியு மந்தச் சிவனொடுஞ்
சாதா ரணமாஞ் சதாசிவந் தானே

1732

ஆகின்ற சத்தியின் உள்ளே (1)கலைநிலை
ஆகின்ற சத்தியின் உள்ளே கதிரெழு
ஆகின்ற சத்தியின் உள்ளே அமர்ந்தபின்
ஆகின்ற சத்தியுள் அத்திசை பத்தே
(1) பல்கலை

1733

அத்திசைக் குள்ளே அமர்ந்தன ஆறங்கம்
அத்திசைக் குள்ளே அமர்ந்தன நால்வேதம்
அத்திசைக் குள்ளே அமர்ந்த சரியையோ
டத்திசைக் குள்ளே அமர்ந்த சமயமே

1734

சமயத் தெழுந்த அவத்தையீ ரைந்துள
சமயத் தெழுந்த இராசியீ ராறுள
சமயத் தெழுந்த (1)சதீரீரா றெட்டுள
சமயத் தெழுந்த சதாசிவந் தானே
(1) சரீரமா

1735

நடுவு கிழக்குத் தெற்குத் தரமேற்கு
நடுவு படிகநற் குங்கும வன்னம்
அடைவுள வஞ்சனஞ் செவ்வரத் தம்பால்
அடியேற் கருளிய முகமிவை அஞ்சே

1736

அஞ்சு முகமுள ஐம்முன்று கண்ணுள
அஞ்சினோ டஞ்சு கரதலந் தானுள
அஞ்சுடன் அஞ்சா யுதமுள நம்பியென்
நெஞ்சு புகுந்து நிறைந்துநின் றானே

1737

சத்தி தராதல மண்டஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவமிக்க தாபர சங்கமஞ்
சத்தி யுருவம் அருவஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவதத் துவமுப்பத் தானே

1738

தத்துவ மாவ தருவஞ் சராசரந்
தத்துவ மாவ துருவஞ் சகோதயந்
தத்துவம் எல்லாஞ் சகலமு மாய்நிற்குந்
தத்துவ மாகுஞ் சதாசிவன் தானே

1739

கூறுமி னூறு சதாசிவன் எம்மிறை
வேறோர் உரைசெய்து மிகைப்பொரு ளாய்நிற்கு
மேறுரை செய்தொழில் வானவர் தம்மொடு
மாருசெய் வானென் மனம்புகுந் தானே

1740

இருளார்ந்த கண்டமும் ஏந்து மழுவுஞ்
சுருளார்ந்த செஞ்சடைச் சோதிப் பிறையும்
அருளார்ந்த சிந்தையெம் ஆதிப் பிரானைத்
தெருளார்ந்தென் உள்ளே தெளிந்திருந் தேனே

1741

சத்திதான் நிற்கின்ற ஐம்முகஞ் சாற் நிடில்
(1)உத்தமம் வாம (2)முரையத் திருந்திடுந்
(3)தத்துவம் பூருவந் தற்புரு டன்(4)சிர
(5)மத்துகு கோர மகுடத்தீ சானனே
(1) உத்தரம்
(2) முரைத்திடும் சத்தி
(3) பச்சிமம்

(4) னுரை

(5) தெக்கி லகோரம் தென்கிழக் கீசனே

1742

நாணுநல் லீசான நடுவுச்சி தானாகுந்
தாணுவின் றன்முகந் தற்புருட மாகுங்
காணும் அகோரம் இருதயங் குய்யமா
மாணுற வாமமாஞ் சத்திநற் பாதமே

1743

நெஞ்சு சிரஞ்சிகை நீள்கவ சங்கண்ணாம்
வஞ்சமில் விந்து வளர்நிறம் பச்சையாஞ்
செஞ்சுறு செஞ்சுடர் சேகரி மின்னாகுஞ்
செஞ்சுடர் போலுந் தெசாயுதந் தானே

1744

எண்ணில் இதயம் இறைஞான சத்தியாம்
விண்ணிற் பரைசிர மிக்க சிகையாதி
வண்ணக் கவசம் வனப்புடை இச்சையாம்
பண்ணுங் கிரியை பரநேத் திரத்திலே

1745

சத்திநாற் கோணஞ் சலமுற்று நின்றிடுஞ்
சத்தி அறுகோணஞ் சயனத்தை யுற் றிடுஞ்
சத்திநல் வட்டஞ் சலமுற் றிருந்திடுஞ்
சத்தி யறுவாஞ் சதாசிவன் தானே

1746

மானந்தி எத்தனை காலம் அழைக்கினுந்
தானந்தி யஞ்சின் தனிச்சுட டாய்நிற்குங்
கானந்தி யுந்தி கடந்து கமலத்தின்
மேனந்தி ஒன்பதின் மேவிநின் றானே

1747

ஒன்றிய வாறும் உடலி னுடன்கிடந்
தென்றுமெம் மீச னடக்கும் இயல்பது
தென்றலைக் கேறத் திருந்து சிவனடி
நின்று தொழுதேனென் னெஞ்சத்தி னுள்ளே

1748

உணர்ந்தேன் உலகினில் ஒண்பொரு ளானைக்
கொணர்ந்தேன் குவலயங் கோயிலென் நெஞ்சம்
புணர்ந்தேன் புனிதனும் பொய்யல்ல மெய்யே
பணிந்தேன் (1)பகவன் பாட்டு மொலியே
(1) பகவன் றன்

1749

ஆங்கவை முன்றினும் ஆரழல் வீசிடத்
தாங்கிடும் ஈரேழு தானடு வானதில்
ஒங்கிய ஆதியும் அந்தமு மாமென
ஈங்கிவை தம்முடல் இந்தவு மாமே

1750

தன்மேனி தற்சிவ லிங்கமாய் நின்றிடுந்
தன்மேனி தானுஞ் சதாசிவ மாய்நிற்குந்
தன்மேனி தற்சிவன் தற்சிவா னந்தமாந்
தன்மேனி தானாகுந் தற்பரந் தானே

1751

ஆரும் அறியார் அகார மவனென்று
பாரு முகாரம் பரந்திட்ட நாயகி
தாரம் இரண்டுந் தரணி முழுதுமாய்
மாறி யெழுந்திடும் ஓசைய தாமே

1752

இலிங்கநற் பீடம் இசையும் ஒங் காரம்
இலிங்கநற் கண்ட நிறையு மகாரம்
இலிங்கத்துள் வட்ட நிறையும் உகாரம்
இலிங்க மகார நிறைவிந்து நாதமே

5: ஆத்ம லிங்கம்

1753

அகார முதலா யனைத்துமாய் நிற்கும்
உகார முதலா யுயிர்ப்பெய்து நிற்கும்
அகார வகாரம் இரண்டு மறியில்
அகார வகாரம் இலிங்கம தாமே

1754

ஆதார மாதேய மாகின்ற விந்துவு
மேதாதி நாதமு மீதே விரிந்தன
ஆதார விந்து அதிபீட நாதமே
போதாவி லிங்கப் புணர்ச்சிய தாமே

1755

சத்தி சிவமாம் இலிங்கமே தாபரஞ்
சத்தி சிவமாம் இலிங்கமே சங்கமஞ்
சத்தி சிவமாம் இலிங்கஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி (1)சிவமாகுந் தாபரந் தானே
(1) சிவமாந்

1756

தானே ரெழுகின்ற சோதியைக் காணலாம்
வானே ரெழுகின்ற ஐம்ப தமர்ந்திடம்
பூநே ரெழுகின்ற பொற்கொடி தன்னுடன்
தானே ரெழுகின்ற வகாரம தாமே

1757

விந்துவும் நாதமும் மேவு மிலிங்கமாம்

விந்துவ தேபீட நாத மிலிங்கமாம்
அந்த இரண்டையும் ஆதார தெய்வமாய்
வந்த கருவைந்துஞ் செய்யு மவையைந்தே

1758

சத்திநற் பீடந் தகுநல்ல ஆன்மா
சத்திநற் கண்டந் தகுவித்தை தானாகுஞ்
சத்திநல் லிங்கத் தகுஞ்சிவ தத்துவஞ்
சத்திநல் லான்மாச் சதாசிவந் தானே

1759

மனம்புகுந் தென்னுயிர் மன்னிய வாழ்க்கை
மனம்புகுந் தின்பம் பொழிகின்ற போது
நலம்புகுந் தென்னொடு நாதனை நாடும்
இலம்புகுந் தாதியு மேற்கொண்ட வாறே

1760

பராபரன் எந்தை பனிமதி சூடி
தராபரன் தன்னடி யார்மனக் கோயிற்
சிராபரன் தேவர்கள் சென்னியின் மன்னு
மராமரன் மன்னி மனத்துறைந் தானே

1761

பிரானல்ல நாமெனிற் பேதை யுலகங்
குராலென்னு மென்மனங் கோயில்கொள் ஈசன்
அராநின்ற செஞ்சடை அங்கியும் நீரும்

பொராநின் றவர்செய்யப் புண்ணியன் தானே

1762

அன்றுநின் றான்கிடந் தானவன் என்று
சென்றுநின் றெண்டிசை ஏத்துவர் தேவர்கள்
என்றுநின் றேத்துவன் எம்பெரு மான்தன்னை
ஒன்றியென் உள்ளத்தின் உள் ளிருந் தானே

6: ஞான லிங்கம்

1763

உருவம் அருவும் உருவோ டருவும்
மருவு பரசிவன் மன்பல் லுயிர்க்குங்
குருவு மெனநிற்குங் கொள்கைய னாகுந்
தருவேன நல்குஞ் சதாசிவன் தானே

1764

நாலான கீழ் துருவ நடுநிற்க
மேலான நான்கு மருவு மகநாப்பண்
நாலான ஒன்று மருவுரு நண்ணலாற்
பாலா மிவையாம் பரசிவன் தானே

1765

தேவர் பிரானைத் திசைமுக நாதனை
நால்வர் பிரானை நடுவுற்ற நந்தியை
ஏவர் பிரானென் நிறைஞ்சுவா ரவ்வழி
யாவர் பிரானடி அண்ணலு மாமே

1766

வேண்டினின் றேதொழு தேன்வினை போயற
ஆண்டொரு திங்களும் நாளும் அளக்கின்ற
காண்டகை யானொடுங் கன்னி யுணரினும்
முண்டகை மாறினும் ஒன்றது வாமே

1767

ஆதி பரந்தெய்வம் அண்டத்து நற்றெய்வஞ்
சோதி யடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வம்
நீதியுள் மாதெய்வ நின்மலன் எம்மிறை
பாடியுள் மன்னும் பராசத்தி யாமே

1768

சத்திக்கு மேலே பராசத்தி தன்னுள்ளே
சுத்த சிவபதந் தோயாத தூவொளி
அத்தன் திருவடிக் கப்பாலைக் கப்பாலாம்
ஒத்தவு மாமீசன் தானான வுண்மையே

1769

கொழுந்தினைக் காணிற் குவலயந் தோன்றும்
எழுந்திடங் காணில் இருக்கலு மாகும்
பரந்திடங் காணிற் பார்ப்பதி மேலே
திரண்டெழக் கண்டவன் சிந்தையு ளானே

1770

எந்தை பரமனும் என்னம்மை கூட்டமும்
முந்த ஷரைத்து முறைசொல்லின் ஞானமாஞ்
சந்தித் திருந்த விடம்பெருங் கண்ணியை
உந்தியின் மேல்வைத் துகந்திருந் தானே

1771

சத்தி சிவன்விளை யாட்டாம் உயிராகி
ஒத்த இருமாயா கூட்டத் திடையூட்டிச்
சத்தம தாகுந் தூரியம் பிறிவித்துச்
சித்தம் புகுந்து சிவமக மாக்குமே

1772

சத்தி சிவன்றன் விளையாட்டுத் தாரணி
சத்தி சிவமுமாஞ் (1)சிவன்சத் தியுமாகுஞ்
சத்தி சிவமன்றித் தாபரம் வேறில்லை
சத்திதான் என்றுஞ் சமைந்துரு வாகுமே
(1) சத்தி சிவமாகும்

7: சிவ லிங்கம்

1773

குரைக்கின்ற வாரிக் குவலய நீரும்
பரக்கின்ற (1)காற்றுப் பயில்கின்ற தீயும்
நிரைக்கின்ற வாறிவை நீண்டகன் றானை
வரைத்து வலஞ்செயு மாறறி யேனே
(1) காற்றும்

1774

வரைத்து வலஞ்செய்யு (1)மாறிங்கொன் றுண்டு
நிரைத்து வருகங்கை நீர்மல ரேந்தி
உரைத்தவன் நாமம் உணரவல் லார்க்குப்
புரைத்தெங்கும் போகான் புரிசடை யோனே
(1) மாறு மிங்கொன்

1775

ஒன்றெனக் கண்டேயெம் ஈசன் ஒருவனை
நன்றென் றடியிணை நானவ னைத்தொழ
வேன்றைம் புலனு மிகக்கிடந் தின்புற
அன்றென் றருள்செய்யும் ஆதிப் பிரானே

1776

மலர்ந்த அயன்மால் உருத்திரன் மகேசன்
பலந்தரும் ஐம்முகன் பரவிந்து நாதம்
நலந்தருஞ் சத்தி சிவன்வடி வாகிப்
பலந்தரு லிங்கம் பராநந்தி யாமே

1777

மேவி யெழுகின்ற செஞ்சுட ரூடுசென்
றாவி எழுமள வன்றே உடலுற
மேவப் படுவதும் விட்டு நிகழ்வதும்
பாவித் தடக்கிற் பரகதி தானே

8: சம்பிரதாயம்

1778

உடல்பொருள் ஆவி (1)உதகத்தால் கொண்டு
(2)படர்வினை பற்றறப் பார்த்துக்கை வைத்து
நொடியின் அடிவைத்து நுண்ணுணர் வாக்கிக்
கடியப் பிறப்பறக் காட்டினன் நந்தியே

(1) உலகத்தார்

(2) படர்வினைப்

1779

உயிருஞ் சரீரமும் ஒண்பொரு ளான
வியவார் பரமும்பின் மேவும் பிராணன்
செயலார் சிவமுஞ் சிற்சத்தி யாதிக்கே
உயலார் குருபரன் உய்யக்கொண் டானே

1780

பச்சிம திக்கிலே வைத்தேஆ சாரியன்
நிச்சலும் என்னை நினையென்ற வப்பொருள்
(1)உச்சிக்குங் கீழ்து வுண்ணாக்கு மேலது
வைச்ச பதமிது வாய்திற வாதே
(1) உச்சிக்குக்

1781

(1)பிட்டடித் தெங்கும் பிதற் றித் திரிவேனை
(2)யொட்டடித் துள்ளமர் மாசெலாம் (3)வாங்கித்
தட்டொக்க மாறினன் தன்னையும் என்னையும்
வட்டம் தொத்தது வாணிபம் வாய்த்ததே
(1) பெட்டடித்
(2) பொட்டடித்துள்ளமால் சொல்லாமல்
(3) வாங்கிப்பின்

1782

தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவன்
இருக்கின்ற தன்மையை யேதும் உணரார்
பிரிக்கின்ற விந்து பிணக்கறுத் தெல்லாங்

கருக்கொண்ட ஈசனைக் கண்டுகொண் டேனே

1783

கூடும் உடல்பொருள் ஆவி குறிக்கொண்டு
நாடி யடிவைத் தருண்ஞான சத்தியால்
பாடல் உடலினிற் பற்றற நீக்கியே
கூடிய தானவ னாங்குளிக் கொண்டே

1784

கொண்டா னடியேன் அடிமை குறிக்கொள்ளக்
கொண்டான் உயிர்பொருள் காயக் குழாத்தினைக்
கொண்டான் பலமுற்றுந் தந்தவன் கோடலாற்
கொண்டா னெனவொன்றுங் கூறகி லேனே

1785

குறிக்கின்ற தேகமுந் தேகியுங் கூடி
நெறிக்கும் பிராணன் நிலைபெற்ற சீவன்
பறிக்கின்ற காயத்தைப் பற் றிய நேர்மை
(1)பிறக்க அறியாதார் பேயுடன் ஒப்பரே
(1) பிறிக்க

1786

உணர்வுடை யார்கட் குலகமுந் தோன்றும்
உணர்வுடை யார்கட் குறுதுய ரில்லை
உணர்வுடை யார்கள் உணர்ந்தவக் காலம்
உணர்வுடை யார்கள் உணர்ந்துகண் டாரே

1787

காயப் பரப்பில் அலைந்து துரியத்துச்
(1)சால விரிந்து குவிந்து சகலத்தில்
ஆயவவ் வாறா யடைந்து திரிந்தோர்க்குத்
தூய அருள்தந்த நந்திக்கென் சொல்வதே
(1) சாய

1788

நானென நீயென வேறில்லை நண்ணுதல்
ஊனென லுனாயிர் என்ன வடனின்று
வானென வானவர் நின்று மனிதர்கள்
தேனென இன்பந் திளைக்கின்ற வாறே

1789

அவனும் அவனும் அவனை யறியார்
அவனை யறியில் அறிவானும் இல்லை
அவனும் அவனும் அவனை யறியில்
அவனும் அவனும் அவனிவ னாமே

1790

நானிது தானென நின்றிவ னாடோறும்
ஊனிது தானுயிர் போலுணர் வானுளன்
வானிரு மாமுகில் போற்பொழி வானுளன்
நானிது வம்பர நாதனு மாமே

1791

பெருந்தன்மை தானென யானென வேறாய்
இருந்தது மில்லைய தீசன் அறியும்
பொருந்தும் உடலுயிர் போலுமை மெய்யே
திருந்தமுன் செய்கின்ற தேவர் பிரானே

9: திருவருள் வைப்பு

1792

இருபத மாவ திரவும் பகலும்
உருவது வாவ (1)துயிரும் உடலும்
அருளது வாவ தறமுந் தவமும்
பொருளது வுள்ளின்ற போகம தாமே
(1) துடலும் உயிரும்

1793

காண்டற் கரியன் கருத்திலன் நந்தியுங்
தீண்டற்குஞ் சார்தற்குஞ் சேயனாத் தோன்றிடும்
வேண்டிக் கிடந்து விளக்கொளி யானெஞ்சம்
ஈண்டுக் கிடந்தங் கிருளறு மாமே

1794

குறிப்பினின் உள்ளே குவலயந் தோன்றும்
வெறுப்பிருள் நீங்கில் விகிர்தனும் நிற்குஞ்
செறிப்புறு சின்தையைச் சிக்கென நாடில்
அறிப்புறு காட்சி அமரரு மாமே

1795

தேர்ந்தறி யாமையின் சென்றன காலங்கள்
பேர்ந்தறி வானெங்கள் பிஞ்சுகன் எம்மிறை
ஆர்ந்தறி வாரறி வேதுணை யாமெனச்
சார்ந்தறி வான்பெருந் தன்மைவல் லானே

1796

தானே யறியும் வினைகள் அழிந்தபின்
நானே யறிகிலன் நந்தி யறியுங்கொல்
ஊனே யருகி யுணர்வை யுணர்ந்தபின்
தேனே யனையனந் தேவர் பிரானே

1797

நானறின் தன்றே யிருக்கின்ற (1)தீசனை
வானறின் தாரறி யாது மயங்கினர்
ஊனறின் துள்ளே யுயிர்க்கின்ற ஒண்சுடர்
தானறி யான்பின்னை யாரறி வாரே
(1) வீசனை

1798

அருளெங்கு மான அளவை யறியார்
அருளை நுகரமு தானதுந் தேரார்
அருளைங் கருமத் ததிசூக்க முன்னார்
அருளெங்குங் கண்ணான தாரறி வாரே

1799

அறிவில் அணுக அறிவது நல்கிப்
பொறிவழி யாசை புகுத்திப் புணர்ந்திட்
டறிவது வாக்கி அடியருள் நல்குஞ்
செறிவொடு நின்றார் சிவமாயி னாரே

1800

அருளிற் பிறந்திட் டருளில் வளர்ந்திட்
டருளில் (1)அழிந்திளைப் பாறி மறைந்திட்
டருளான ஆனந்தத் தாரமு தூட்டி
அருளால் என்நந்தி யகம்புகுந் தானே
(1) இழிந்திளைப் பாற் றி

1801

அருளால் அமுதப் பெருங்கடல் ஆட்டி
அருளால் அடிபுனைந் தார்வமுந் தந்திட்
டருளான ஆனந்தத் தாரமு தூட்டி
அருளால் என்நந்தி யகம்புகுந் தானே

1802

பாசத்தி லிட்ட தருளந்தப் பாசத்தின்

நேசத்தை விட்ட தருளந்த நேசத்திற்
கூசற்ற முத்தி யருளந்தக் கூட்டத்தின்
நேசத்துத் தோன்றா நிலையரு ளாமே

1803

பிறவா நெறிதந்த பேரரு ளாளன்
மறவா அருள்தந்த மாதவன் நந்தி
அறவாழி அந்தணன் ஆதிப் பராபரன்
உறவாகி வந்தென் உளம்புகுந் தானே

1804

அகம்புகுந் தானடி யேற்கரு ளாலே
அகம்புகுந் துந்தெரி யானரு ளில்லோர்க்
ககம்புகுந் தானந்த மாக்கிச் சிவமாய்
அகம்புகுந் தானந்தி யானந்தி யாமே

1805

ஆயும் அறிவோ டறியாத மாமாயை
ஆய கரணம் படைக்கும் ஐம் பூதமு
மாய பணிந் திரிய மவற்றுடன்
ஆய வருளைந்து மாமருட் செய்கையே

1806

அருளே சகலமு மாய பவுதிகம்
அருளே சராசர மாய வமலமே
இருளே வெளியே யெனுமெங்கும் ஈசன்

அருளே சகலத்த னன்றியின் றாமே

1807

சிவமொடு சத்தி திகழ்நாதம் விந்து
தவமான ஐம்முகன் ஈசன் அரனும்
பவமுறு மாலும் பதுமத்தோன் ஈறா
நவமவை யாகி நடிப்பவன் தானே

1808

அருட்கண் ணிலாதார்க் கரும்பொருள் தோன்றா
அருட்கண் ணுளோர்க்கெதிர் தோன்றும் அரனே
இருட்கண்ணி னோர்க்கங் கிரவியுந் தோன்றாத்
தெருட்கண்ணி னோர்க்கெங்குஞ் சீரொளியாமே

1809

தானே படைத்திடுந் தானே அளித்திடுந்
தானே துடைத்திடுந் தானே மறைத்திடுந்
தானே யிவைசெய்து தான்முத்தி தந்திடுந்
தானே வியாபித் தலைவனு மாமே

1810

தலையான நான்குந் தனதரு வாகும்
அலையா வருவுரு வாகுஞ் சதாசிவம்
நிலையான கீழ்நான்கு நீடுரு வாகுந்
துலையா இவைமுற்று மாயல்ல தொன்றே

18111

ஓன்றது வாலே உலப்பிலி தானாகி
நின்றது தான்போல் உயிர்க்குயி ராய்நிலை
துன்றி யவையல்ல வாகுந் துணையென்ன
நின்றது தான்விளை யாட்டென்னுள் நேயமே

1812

நேயத்தே நின்றிடும் நின்மலன் சத்தியோ
டாயக் குடிசையுள் நாதம் அடைந்திட்டுப்
போயக் கலைபல வாகப் புணர்ந்திட்டு
வீயத் தகாவிந்து வாக விளையுமே

1813

விளையும் பரவிந்து தானே வியாபி
விளையுந் தனிமாயை மிக்கமா மாயை
கிளையொன்று தேவர் கிளர்மனு வேதம்
அளவொன் றிலாவண்ட கோடிக ளாமே

10: அருளொளி

1814

அருளிற் றலைநின் றறிந்தமுந் தாதார்
அருளிற் றலைநில்லார் ஐம்பாச நீங்கார்
அருளிற் பெருமை யறியார் செறியார்
அருளிற் பிறந்திட் டறிந்தறி வாரே

1815

வாரா வழிதந்த மாநந்தி பேர்நந்தி
ஆரா அமுதளித் தானந்தி பேர்நந்தி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான்பே ரொன்றினில்
ஆரா அருட்கடல் ஆடுகென் றானே

1816

ஆடியும் பாடியும் அழுதும் அரற் றியுந்
தேடியுங் கண்டேன் சிவன்பெருந் தன்மையைக்
கூடிய வாறே குறியாக் குறிதந்தென்
ஊடுநின் றானவன் தன்னரு ளுற்றே

1817

உற்ற பிறப்பும் உறுமல மானதும்
பற் றிய மாயாப் படல மெனப்பண்ணி
அத்தனை நீயென் றடிவைத்தான் பேர்நந்தி
கற்றன விட்டேன் கழல்பணிந் தேனே

1818

விளக்கினை யேற் றி வெளியை அறிமின்
விளக்கினின் முன்னே வேதனை மாறும்

விளக்கை விளக்கும் விளக்குடை யார்கள்
விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே

1819

ஒளியும் இருளும் ஒருகாலுந் தீரா
ஒளியுளோர்க் கன்றோ ஒழியா தொளியும்
ஒளியிருள் கண்டகண் போலவே றாயுள்
ஒளியிருள் நீங்க வுயிர்சிவ மாமே

1820

புறமே திரிந்தேனைப் பொற்கழல் சூட்டி
நிறமே புகுந்தென்னை நின்மல னாக்கி
அறமே புகுந்தெனக் காரமு தீந்த
திறமேதென் றெண்ணித் திகைத்திருந் தேனே

1821

அருளது வென்ற அகலிடம் ஒன்றும்
பொருளது வென்ற புகலிடம் ஒன்றும்
மருளது நீங்க மனம்புகுந் தானைத்
தெருளுறும் பின்னைச் சிவகதி யாமே

1822

கூறுமின் னீர்முன் பிறன்திங் கிறந்தமை
வேறொரு தெய்வத்தின் மெய்ப்பொருள் நீக்கிடும்
பாறணி யும்முடல் வீழவிட் டாருயிர்
தேறணி வோமிது செப்பவல் லீரே

11: சிவபூசை

1823

உள்ளம் பெருங்கோயில் (1) ஊனுடம் பாலயம்

வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்

(2) தெள் ளித் தெளிவார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்

கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே

(1) ஊனுடம்பு சுற்றாலை

(2) தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச்

1824

வேட்டவி யுண்ணும் விரிசடை நந்திக்குக்

காட்டவும் நாமிலங் காலையும் மாலையும்

ஊட்டவி யாவன வுள்ளங் குளிர்விக்கும்

பாட்டவி காட்டுதும் பாலவி யாகுமே

1825

பான்மொழி பாகன் பராபரன் தானாகு

மான சதாசிவன் தன்னையா வாகித்து

மேன்முகம் ஈசான மாகவே கைக்கொண்டு

சீன்முகஞ் செய்யச் சிவனவ னாகுமே

1826

நினைவதும் வாய்மை மொழிவது மல்லாற்
கனைகழல் ஈசனைக் காண வரிதாங்
கனைகழல் ஈசனைக் காண்குற வல்லார்
புனைமலர் நீர்கொண்டு போற்றவல் லாரே

1827

மஞ்சன மாலை நிலாவிய வானவர்
நெஞ்சினுள் ஈசன் நிலைபெறு காரணம்
அஞ்சமு தாம் உப சாரமெட் டெட்டோடும்
அஞ்சலி யோடுங் கலந்தர்ச்சித் தார்களே

1828

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் (1)பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண் டருள்புரி யாநிற்கும்
எண்ணிலி பாவிகள் எம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே
(1) பூவுள நீருள

1829

அத்த னவதீர்த்த மாடும் பரிசுகேள்
ஒத்த மெய்ஞ் ஞானத் துயர்ந்தார் பதத்தைச்
சுத்தம தாக விளக்கித் தெளிக்கவே
முத்தியா மென்றுநம் முலன் மொழிந்ததே

1830

மறப்புற்று விவ்வழி மன்னிநின் றாலுஞ்
சிறப்பொடு பூநீர் திருந்தமுன் ஏந்தி
மறப்பின்றி யுன்னை வழிபடும் வண்ணம்
அறப்பெற வேண்டும் அமரர் பிரானே

1831

ஆரா தனையும் அமரர் குழாங்களுந்
தீராக் கடலும் நிலத்தும் தாய்நிற்கும்
பேரா யிரமும் பிரான்திரு நாமமும்
ஆரா வழியெங்கள் ஆதிப் பிரானே

1832

ஆனைந்தும் ஆட்டி அமரர் கணந்தொழ்த்
தானந்த மில்லாத் தலைவன் அருளது
தேனுந்து மாமலர் உள்ளே (1)தெளிந்ததோர்
பாரைங் குணமும் படைத்துநின் றானே
(1)தெளிந்தோர்

1833

உழைக்கொண்ட பூநீர் ஒருங்குடன் ஏந்தி
மழைக்கொண்டமாமுகின் மேற்சென்றுவானோர்
தழைக்கொண்ட பாசந் தயங்கிநின் றேத்தப்
பிழைப்பின்றி எம்பெரு மானரு ளாமே

1834

வெள்ளக் கடலுள் விரிசடை நந்திக்கு
உள்ளக் கடற்புக்கு வார்சுமை பூக்கொண்டு
கள்ளக் கடல்விட்டுக் கைதொழு மாட்டாதார்
அள்ளற் கடலுள் அழுந்துகின் றாரே

1835

கழிப்படுந் தண்கடற் கௌவை யுடைத்து
வழிப்படு வார்மாலர் மொட்டறி யார்கள்
பழிப்படு வார்பல ரும்பழி வீழ்
வெளிப்படு வோருச்சி மேவிநின் றானே

1836

பயனறி வொன்றுண்டு பன்மலர் தூவிப்
பயனறி வார்க்கரன் தானே பயிலும்
நயனங்கள் முன்றுடை யானடி சேர
வயனங்க ளாலென்றும் வன்துநின் றானே

1837

ஏத்துவர் மாமலர் தூவித் தொழுதுநின்
றார்த்தெம தீசன் அருட்சே வடியென்றன்
முர்த்தியை முவா முதலுரு வாய்நின்ற
தீர்த்தனை யாருந் துதித்துண ராரே

1838

தேவர்க ளோடிசை வன்துமண் ணோடுறும்

பூவொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புனிதனை
முவிரிற் பன்மை முதல்வனாய் நின்றருள்
நீர்மைய யாவர் நினைக்கவல் லாரே

1839

உழைக்கவல் லோர்நடு நீர்மல ரேந்திப்
பிழைப்பின்றி யீசன் பெருந்தவம் பேணி
இழைக்கொண்ட பாதத் தினமலர் தூவி
மழைக்கொண்டல் போலவே மன்னிநில் லீரே

1840

வென்று விரைந்து விரைப்பணி யென்றனர்
நின்று பொருந்த இறைபணி நேர்படத்
தூன்று சலமலர் தூவித் தொழுதிடிற்
கொண்டிடு நித்தலுங் கூறிய வன்றே

1841

சாத்தியும் வைத்துஞ் சயம்புவென் றேத்தியும்
ஏத்தியு நாளு மிறையை யறிகிலார்
ஆத்தி மலக்கிட் டகத்திழுக கற்றக்கான்
மாத்திக்கே செல்லும் வழியது வாமே

1842

ஆவிக் கமலத்தின் அப்புறத் தின்புற
மேவித் திரியும் விரிசடை நந்தியைக்
கூவிக் கருதிக் கொடுபோய்ச் சிவத்திடைத்

தாவிக்கு மந்திரந் தாமறி யாரே

1843

சாணாகத் துள்ளே அழுந்திய மாணிக்கங்
காணு மளவுங் கருத்தறி வாரில்லை
பேணிப் பெருக்கிப் பெருக்கி நினைவோர்க்கு
மாணிக்க மாலை மனம்புகுந் தானே

1844

பெருந்தன்மை நந்தி பிணங்கிருள் நேமி
இருந்தன்மை யாலுமென் நெஞ்சிடங் கொள்ள
வருந்தன்மை யாளனை வானவர் தேவர்
தருந்தன்மை யாளனைத் தாங்கிநின் றாரே

1845

சமைய மலசுத்தி தன்செயல் அற் றிடும்
அமையும் விசேடமு மானமந் திரசுத்தி
சமையநிர் வாணங் கலாசுத்தி யாகும்
அமைமன்னு ஞான மானார்க் கபிடேகமே

1846

ஊழிதோறு றூழி யுணர்ந்தவர்க் கல்லது
ஊழில் உயிரை யுணர்வுந் தானொட்டா
ஆழி யமரும் அரியயன் என்றுளோர்
ஊழி கடந்துமோ ருச்சியு ளானே

12: குரு பூசை

1847

ஆகின்ற நந்தி யடித்தா மரைபற் றிப்
போகின் றுபதேசம் பூசிக்கும் பூசையும்
ஆகின்ற ஆதாரமாறா றதனின்மேற்
போகின்ற பொற்பையும் போற்றுவன் யானே

1848

கானுறு கோடி கடிகமழ் சந்தனம்
(1)வானுற மாமல ரீட்டு வணங்கினும்
(2)ஊனினை நீக்கி யுணர்பவர்க் கல்லது
(3)தேனமர் பூங்கழல் சேரவொண் ணாதே
(1) வானுறு
(2) ஊனற நோக்கி
(3) வானவர் நாடு வழிதிற வாதே

1849

மேவிய ஞானத்தின் மிக்கிடின் மெய்ப்பரன்
ஆவயின் ஞான நெறிநிற்றல் அர்ச்சனை
ஓவற வுட்பூ சனைசெய்யில் உத்தமஞ்

சேவடி சேரல் செயலறல் தானே

1850

உச்சியுங் காலையும் மாலையும் ஈசனை
நச்சமின் நச்சி நமவென்று நாமத்தை
விச்சமின் விச்சி விரிசுடர் முன்றினும்
நச்சமின் பேர்நந்தி நாயக னாகுமே

1851

புண்ணிய மண்டலம் பூசைநூ றாகுமாம்
பண்ணிய மேனியும் பத்துநூ றாகுமாம்
எண்ணிலிக் கைய மிடிற்கோடி யாகுமாற்
பண்ணிடில் ஞானியூண் பார்க்கில் விசேடமே

1852

இந்துவும் பானுவும் இலங்குந் தலத்திடை
(1)வந்தித்த தெல்லாம் அசுரர்க்கு வாரியாம்
இந்துவும் பானுவும் (2)இலங்காத் தலத்திடை
(3)வந்தித்தல் நந்திக்கு மாபூசை யாமே
(1) வந்திப்ப
(2) இயங்காத்
(3) வந்திக்க நந்திக்கு மாமல ராமே

1853

இந்துவும் பானுவு மென்றேழு கின்றதோர்
விந்துவும் நாதமு மாகிம் தானத்தே

சிந்தனை சாக்கிரா தீதத்தே சென்றிட்டு
நந்தியைப் பூசிக்க நற்பூசை யாமே

1854

மனபவ னங்களை முலத்தான் மாற் றி
அனித வடற்பூத மாக்கி யகற் றிப்
புனிதன் அருள்தனிற் புக்கிருந் தின்பத்
தனியுறு பூசை சதாசிவற் காமே

1855

பகலும் இரவும் பயில்கின்ற பூசை
இயல்புடை யீசர்க் கிணைமல ராகப்
பகலும் இரவும் பயிலாத பூசை
சகலமுந் தான்கொள்வன் தாழ்சடை யோனே

1856

இராப்பகல் அற்ற இடத்தே யிருந்து
பராக்கற ஆனந்தத் தேறல் (1)பருகி
இராப்பக லற்ற இறையடி யின்பத்
திராப்பகல் மாயை இரண்டிடத் தேனே
(1) பருகார்

13: மகேசுவர பூசை

1857

- (1)படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் றீயில்
  - (2)நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
  - (3)நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன் றீயில்
  - (4)படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே
- (1) படமாடுங்
  - (2) நடமாடுங்
  - (3) நடமாடுங்
  - (4) படமாடுங்

1858

தண்டறு சிந்தை தபோதனர் தாமகிழ்ந்
துண்டது முன்று புவனமும் உண்டது
கொண்டது முன்று புவனமுங் கொண்டதென்
றெண்டிசை நந்தி எடுத்துரைத் தானே

1859

மாத்திரை யொன்றினின் மன்னி யமர்ந்துறை
யாத்தனுக் கீந்த அரும்பொரு ளானது
முர்த்திகள் முவர்க்கு முவேழ் குரவர்க்குந்
தீர்த்தம தாமது தேர்ந்துகொள் வீரே

1860

அகரம் ஆயிரம் அன்தணர்க் கீயிலென்

சிகரம் ஆயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்
பகரு ஞானி பகலுண் பலத்துக்கு
நிகரிலை என்பது நிச்சயந் தானே

1861

(1) ஆறிடும் வேள்வி அருமறை நூலவர்
கூறிடும் அந்தணர் கோடிபே ருண்பதில்
நீறிடுந் தொண்டர் நினைவின் பயனிலை
பேறெனில் ஒர்பிடி பேறது வாகுமே

(1) ஆறிடு

1862

ஏறுடை யாயிறை வாஎம்பி ரானென்று
நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவர்கள்
ஆறணி செஞ்சடை யண்ண லிவரென்று
வேறணி வார்க்கு வினையில்லை தானே

1863

சீர்நந்தி கொண்டு திருமுக மாய்விட்ட
பேர்நந்தி யென்னும் பிறங்கு சடையனை
நானொந்து நொந்து வருமள வஞ்சொல்லப்
பேர்நந்தி யென்னும் பிதற்றொழி யேனே

1864

அழிதக வில்லா அரனடி யாரைத்
தொழுதகை ஞாலத்துத் தூங்கிருள் நீங்கும்

பழுது படாவண்ணம் பண்பனை நாடித்
தொழுதெழ வையகத் தோரின்ப மாமே

1865

பகவற்கே தாகிலும் பண்பில ராகிப்
புகுமத்த ராய்நின்று பூசனை செய்யும்
முகமத்தோ டொத்துநின் றூழிதோ றூழி
அகமத்த ராகிநின் றாய்ந்தொழிந் தாரே

1866

வித்தக மாகிய வேடத்தர் உண்டவூண்
அத்தன் அயன்மால் அருந்திய வண்ணமாஞ்
சித்தந் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடின்
முத்தியா மென்றுநம் முலன் மொழிந்ததே

1867

தாழ்விலர் பின்னும் முயல்வ ரருந்தவம்
ஆழ்வினை யாழ அவர்க்கே அறஞ்செய்யும்
ஆள்வினை நீக்கி அருவினை தன்னொடும்
போழ்வினை தீர்க்கும் அப் பொன்னுல காமே

14: அடியார் பெருமை

1868

(1)திகைக்குரி யானொரு தேவனை நாடும்
வகைக்குரி யானொரு வாதி யிருக்கிற்
பகைக்குரி யாரில்லைப் பார்மழை பெய்யும்
அகக்குறை கேடில்லை யவ்வுல குக்கே
(1) சிகைக்குரிய

1869

அவ்வுல கத்தே பிறன்தவ் வுடலொடும்
அவ்வுல கத்தே (1)அருந்தவ நாடுவர்
அவ்வுல கத்தே அரனடி கூடுவர்
அவ்வுல கத்தே அருள்பெறு வாரே
(1) அருந்தவர் நாடுவார்

1870

கொண்ட குறியுங் குலவரை யுச்சியும்
அண்டரும் அண்டத் தமரரும் ஆதியும்
எண்டிசை யோரும்வந் தென்கைத் தலத்தினுள்
உண்டெனில் நாமினி உய்ந்தொழிந் தோமே

1871

அண்டங்கள் ஏழும் அகண்டமும் ஆவியுங்
கொண்ட சராசர முற்றுங் குணங்களும்
பண்டை மறையும் படைப்பளிப் பாதியுங்

கண்ட சிவனுமென் கண்ணன்றி யில்லையே

1872

பெண்ணல்ல ஆணல்ல பேடல்ல (1)முடத்துள்
உள்நின்ற (2)சோதி ஒருவர்க் கறியொண்ணாக்
கண்ணின் நிக்காணுஞ்செவியின்றிக் (3)கேட்டிடும்
அண்ணல் பெருமையை (4)ஆய்ந்தது முப்பே

(1) முடகம்

(2) சோதியை உற்றறி வாரில்லைக்

(3) கேட்கும்

(4) ஆய்ந்தவர்

1873

இயங்கும் உலகினில் ஈசன் அடியார்
மயங்கா வழிசெல்வர் வானுல காள்வர்
புயங்களு மெண்டிசை போதுபா தாள
மயங்காப் பகிரண்ட மாமுடி தானே

1874

அகம்படி கின்றநம் ஐயனை யோரும்
அகம்படி கண்டவர் அல்லலிற் சேரார்
அகம்படி யுட்புக் கறிகின்ற நெஞ்சம்
அகம்படி கண்டாம் அழிக்கலும் எட்டே

1875

கழிவு முதலுங் காதற் றுணையும்

அழிவும் தாய்நின்ற ஆதிப் பிராணைப்
பழியும் புகழும் படுபொருள் முற்றும்
ஒழியுமென் னாவி யுழவுகொண் டானே

1876

என்தாயோ டென்னப்பன் ஏழேழ் பிறவியும்
அன்றே சிவனுக் கெழுதிய ஆவணம்
ஒன்றா யுலகம் படைத்தான் எழுதினான்
நின்றான் முகில் வண்ணன் (1)ஏரெழுந் தாயே
(1) நேரெழுத் தாயே
(1) நேரெழுத் தாமே

1877

துணிந்தா ரகம்படி துன்னி உறையும்
பணிந்தா ரகம்படி பாற்பட் டொழுகும்
அணிந்தா ரகம்படி யாதிப் பிராணைக்
கணிந்தா ரொருவர்க்குக் கைவிட லாமே

1878

தலைமிசை வானவர் தாள்சடை நந்தி
மிலைமிசை வைத்தனன் மெய்ப்பணி செய்யப்
புலைமிசை நீங்கிய பொன்னுல காளும்
பலமிசை செய்யும் படர்சடை யோனே

1879

அறியாப் பருவத் தரனடி யாரைக்

குறியால் அறிந்தின்பங் கொண்ட தடிமை
குறியார் சடைமுடி கட்டி நடப்பார்
மறியார் புனல்முழக் மாதவ மாமே

1880

அவன்பால் அணுகியே அன்புசெய் வார்கள்
சிவன்பால் அணுகுதல் செய்யவும் வல்லன்
அவன்பால் அணுகியே நாடு மடியார்
இவன்பாற் பெருமை இலயம தாமே

1881

(1)முன்னிருந் தார்முழு தெண்கணத் தேவர்கள்
எண்ணிறந் தன்பால் வருவர் இருநிலத்
தெண்ணிரு நாலு திசையன் தரமொக்கப்
பன்னிரு காதம் பதஞ்செய்யும் பாரே
(1) இன்னிருந்தார்முழு தெண்குணத் தேவர்கள்

1882

சிவயோகி ஞானி செறிந்த அத் தேசம்
அவயோகம் இன்றி அறிவோருண் டாகும்
நவயோகங் கைகூடு நல்லியல் காணும்
பவயோகம் இன்றிப் பரலோக மாமே

1883

மேலுணர் வான்மிகு ஞாலம் படைத்தவன்
மேலுணர் வான்மிகு ஞாலம் கடந்தவன்

மேலுணர் வார்மிகு ஞாலத் தமரர்கள்
மேலுணர் வார்சிவன் மெய்யடி யார்களே

15: போசன விதி

1884

எட்டுத் திசையும் இறைவ னடியவர்க்
கட்ட அடிசில் அமுதென் றெதிர்கொள்வர்
ஒட்டி யொருநிலம் ஆள்பவர் அந்நிலம்
விட்டுக் கிடக்கில் விருப்பறி யாரே

1885

அச்சிவன் உள்நின்ற அருளை அறிந்தவர்
உச்சியம் போதாக வுள்ளமர் கோவிற்குப்
பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறநினைந்
திச்சைவிட் டேகாந்தத் தேறி யிருப்பரே

16: பிட்சா விதி

1886

விச்சக் கலமுண்டு வேலிச்செய் ஒன்றுண்டு
உச்சிக்கு முன்னே யுழவு சமைந்தது
அச்சங்கெட் டச்செய் அறுத்துண்ணமாட்டாதார்
இச்சைக்குப் பிச்சை இரக்கின்ற வாறே

1887

பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் தலைதன்னில்
பிச்சைய தேற்றான் பிரியா அறஞ்செய்யப்
பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் சிரங்காட்டிப்
பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் பரமாகவே

1888

பரந்துல கேழும் படைத்த பிரானை
இரந்துணி என்பர்கள் எற்றுக் கிரக்கும்
நிரந்தர மாக நிணையும் அடியார்
இரந்துண்டு தன்கழல் எட்டச்செய் தானே

1889

வரவிருந் தான்வழி நின்றிடும் ஈசன்
தரவிருந் தான்தன்னை நல்லவர்க் கின்பம்
பொரவிருந் தான்புக லேபுக லாக
வரவிருந் தாலறி யானென்ப தாமே

1890

அங்கார் பசியும் அவாவும் வெகுளியுந்
தங்கார் சிவனடி யார்சரீ ரத்திடைப்
பொங்கார் புவனத்தும் புண்ணிய லோகத்துந்
தங்கார் சிவனைத் தலைப்படு வாரே

1891

மெய்யக ஞான மிகந்தெளித் தார்களுங்
கையக நீண்டார் கடைத்தலைக் கேசெல்வர்
ஐயம் புகாமல் இருந்த தவசியார்
வையகம் எல்லாம் வரவிருந் தாரே

17: முத்திரை பேதம்

1892

நாலேழு மாறவே நண்ணிய முத்திரை
பாலான மோன மொழியிற் பதிவித்து
மேலான நந்தி திருவடி மீதுய்யக்
கோலா கலங்கெட்டுக் கூடுநன் முத்தியே

1893

துரியங்கண் முன்றுஞ் சொருகிட னாகி
அரிய வுரைத்தார மங்கே யடக்கி
மருவிய சாம்பவி கேசரி யுண்மை
பெருகிய ஞானம் பிறழ்முத் திரையே

1894

சாம்பவி நந்தி தன்னருட் பார்வையாம்
ஆம்பவ மில்லா அருட்பாணி முத்திரை
ஓம்பியல் ஓங்கிய வுண்மைய கேசரி
நாம்பயில் நாதன்மெய்ஞ் ஞானமுத் திரையே

1895

தானத்தி னுள்ளே சதாசிவ னாயிடும்
ஞானத்தி னுள்ளே நற்சிவ மாதலால்
ஏனைச் சிவமாஞ் சொருப மறைந்திட்ட
மோனத்து முத்திரை முத்தாந்த முத்தியே

1896

வாக்கு மனமும் இரண்டு மவுனமாம்
வாக்கு மவுனத்து வந்தாலு முங்கையாம்
வாக்கு மனமும் மவுனமாஞ் சுத்தரே
ஆக்குமச் சுத்தத்தை யாரறி வார்களே

1897

யோகத்தின் முத்திரை யோரட்ட சித்தியாம்
ஏகத்த ஞானத்து முத்திரை எண்ணுங்கால்

ஆகத் தகுவேத கேசரி சாம்பவி
யோகத்துக் கேசரி யோகமுத் திரையே

1898

யோகியெண் சித்தி அருளொலி வாதனை
போகிதண் புத்தி புருடார்த்த நந்நெறி
யாகுநன் சத்தியும் ஆதார சோதனை
ஏகமுங் கண்டொன்றில் எய்தநின் றானே

1899

துவாதச மார்க்கமென் சோடச மார்க்கமாம்
அவாவறு மீரை வகையங்க மாறுந்
தவாவறு வேதாந்த சித்தாந்தத் தன்மை
நவாவக மோடுன்ன னற்சுத்த சைவமே

1900

மோனத்து முத்திரை முத்தர்க்கு முத்திரை
ஞானத்து முத்திரை நாதர்க்கு முத்திரை
தேனிக்கு முத்திரை சித்தாந்த முத்திரை
காணிக்கு முத்திரை கண்ட சமயமே

1901

தூநெறி கண்ட சுவடு நடுவெழும்
பூநெறி கண்டது பொன்னக மாய்நிற்கும்
மேனெறி கண்டது வெண்மதி மேதினி
நீனெறி கண்டுள நின்மல னாமே

18: பூரணக்குகைநெறிச் சமாதி

1902

வளர்பிறை யிற்றேவர் தம்பாலின் மன்னி
உளரொளி பானுவின் உள்ளே யொடுங்கித்
தளர்விற் பிதிர்பதந் தங்கிச் சசியுள்
உளதுறும் யோகி யுடல்விட்டாற் றானே

1903

தானிவை யொக்குஞ் சமாதிகை கூடாது
போன வியோகி புகலிடம் போந்துபின்
ஆனவை தீர நிரந்தர மாயோகம்
ஆனவை சேர்வார் அருளின்சார் வாகியே

1904

தானிவ் வகையே புவியோர் நெறிதங்கி
ஆன சிவயோகத் தாமாறா மவ்விந்து
தானதி லந்தச் சிவயோகி யாகுமுன்
ஊனத்தோர் சித்திவந் தோர்காய மாகுமே

1905

சிவயோகி ஞானி சிதைந்துடல் விட்டால்
தவலோகஞ் சேர்ந்துபின் றான்வந்து கூடிச்
சிவயோக ஞானத்தாற் சேர்ந்தவர் நிற்பர்
புலலோகம் (1)போற்றுநர் புண்ணியத் தோரே
(1) போற்றுநர்

1906

ஊனமின் ஞானிநல் யோகி (1)யுடல்விட்டால்
தானற மோனச் சமாதியுள் தங்கியே
தானவ னாகும் பரகாயஞ் சாராதே
ஊனமின் முத்தராய் மீளார் உணர்வுற்றே
(1) யுடல்பட்டால்

1907

செத்தார் பெறும்பய னாவது ஏதெனில்
செத்துநீர் சேர்வது சித்தினைக் கூடிடில்
செத்தா ரிருந்தார் செகத்தில் திரிமலஞ்
செத்தார் சிவமாகி யேசித்தர் தாமே

1908

உன்னக் கருவிட் டுரவோ னரனருள்
பன்னப் பரனே யருட்குலம் பாலிப்பன்
என்னப் புதல்வர்க்கும் வேண்டி யிடுஞானி
தன்னிச்சைக் கீச னுருச்செய்யுந் தானே

1909

எங்குஞ் சிவமா யருளா மிதயத்துத்
தங்குஞ் சிவஞானிக் கெங்குமாந் தற்பரம்
அங்காங் கெனநின்று சகமுண்ட வான்தோய்தல்
இங்கே யிறந்தெங்கு மாய்நிற்கும் ஈசனே

19: சமாதிக் கிரியை

1910

அந்தமின் ஞானிதன் னாகந் தீயினில்
வேந்திடி னாடெலாம் (1)வேப்புத் தீயினில்
நொந்தது நாய்நரி நுகரி னுண்செரு
வந்துநாய் நரிக்குண வாகும்வை யகமே
(1) வேம்புந்

1911

எண்ணிலா ஞானி யுடலெரி தாவிடில்
அண்ணல்தங் கோயில் அழிவிட்ட தாங்கொக்கும்
மண்ணின் மழைவிழா வையகம் பஞ்சமாம்
எண்ணரு மன்னர் இழப்பார் அரசே

1912

புண்ணிய மாமவர் தம்மைப் புதைப்பது
நண்ணி யனல்கோக்கில் நாட்டில் அழிவாகும்
மண்ணி வழியில் அலங்கார பங்கமாம்
மண்ணுல கெல்லா மயங்குமனல் மண்டியே

1913

அந்தமில் ஞானி அருளை அடைந்தக்கால்
அந்த வடல்தான் குகைசெய் திருந்திடில்
சுந்தர மன்னருந் தொல்புவி யுள்ளோரும்
அந்தமில் இன்ப அருள்பெறு வாரே

1914

நவமிகு சாணாலே நல்லாழஞ் செய்து
குவைமிகு சூழவைஞ் சாணாகக் கோட்டித்
தவமிகு குகைமுகக் கோணமுச் சாணாக்கிப்
பவமறு நற்குகை பத்மா சனமே

1915

தன்மனை சாலை குளங்கரை யாற் றிடை
நன்மலர்ச் சோலை நகரினற் பூமி
உன்னருங் கானம் உயர்ந்த மலைச்சாரல்
இன்னிலந் தான்குகைக் கெய்தும் இடங்களே

1916

நற்குகை நால்வட்டம் பஞ்சாங்க பாதமாய்

நிற்கின்ற பாத நவபாத நேர்விழ்ப்
பொற்பம ரோசமும் முன்றுக்கு முன்றணி
நிற்பவர் தாஞ்செய்யும் நேர்மைய தாமே

1917

பஞ்ச லோகங்கள் நவமணி பாரித்து
விஞ்சப் படுத்ததன் மேலா சனமிட்டு
முஞ்சி படுத்துவெண் ணீறிட் டதன்மேலே
பொன்செய்த நற்கண்ணம் பொதியலு மாமே

1918

நள்குகை நால்வட்டம் படுத்ததன் மேற்சாரக்
கள்ளவிழ் தாமங் களபங்கத் தூரியுந்
தெள் ளிய சாந்து புழுகுபன் னீர்சேர்த்து
ஒள் ளிய தூபம் உவந்திடு வீரே

1919

ஓதும் வெண்ணீற்றால் உத்தூளங் குப்பாய
மீதினி லிட்டா சனத்தினின் மேல்வைத்துப்
போதறு சண்ணமும் நீறும் பொலிவித்து
மீதி லிருத்தி விரித்திடு வீரே

1920

விரித்தபின் னாற்சாரு மேவுதல் செய்து
பொரித்த கறிபோ எனகமிள நீருங்
குருத்தலம் வைத்தோர் (1)குழைமுகம் பார்வை

தரித்தபின் மேல்வட்டஞ் சாத்திடு வீரே
(1) குகைமுகம்

1921

மீது சொரிந்திடும் வெண்ணீறுஞ் கண்ணமும்
போது பலகொண்டு தர்ப்பைப்புல் வில்வமும்
பாத வுதகத்தான் மஞ்சனஞ் செய்துபார்
மீதுமுன் றுக்குமுன் றணிநிலஞ் செய்யுமே

1922

ஆதன மீதில் அரசு சிவலிங்கம்
(1)போதும் இரண்டினில் ஒன்றைத்தா பித்து
மேதகு சன்னிதி மேவுத் தரம்பூர்வங்
காதலிற் சோடசங் காணுப சாரமே
(1) ஏதும்

20: விந்துற்பனம்

1923

உதயத்தில் விந்துவில் (1)ஒங்குகுண் டலியும்
உதயக் குடிலில் வயிந்தவம் ஒன்பான்

விதியிற் பிரமதி கள்மிகு சத்தி
கதியிற் கரணங் கலைவை கரியே
(1) ஒழுதற் குண்டலி

1924

செய்திடும் விந்துபே தத்திறன் ஐயைந்துஞ்
செய்திடு நாதபே தத்திற னாலாறுஞ்
செய்திடு மற்றவை யீரிரண் டிற் றிறஞ்
செய்திடு மாறாது சேர்தத் துவங்களே

1925

வந்திடு பேத மெலாம்பர விந்து
தந்திடு மாமாயை வாகேசி தற்பரை
உந்து குடிலையோ டேமுறு குண்டலி
விந்துவில் இந்நான்கு மேவா விளங்குமே

1926

விளங்கு நிவிர்த்தாதி மேவக ராதி
வளங்கொள் உகார மகாரத் துள்விந்து
களங்கமில் நாதாந்தங் கண்ணினுள் நண்ணி
உளங்கொள் மனாதியுள் அந்தமு மாமே

1927

அந்தமும் ஆதியு மாகிப் பராபரன்
வந்த வியாபி யெனலாய வந்நெறி
கந்தம தாகிய காரண காரியந்

தந்தைங் கருமமுந் தான்செய்யும் வீயமே

1928

வீயம தாகிய விந்துவின் சத்தியால்
ஆய வகண்டமும் அண்டமும் பாரிப்பக்
காய ஐம் பூதமுங் (1)காரிய மாயையில்
ஆயிட விந்து அகம்புற மாகுமே
(1) காரண மாயையால்

1929

புறமகம் எங்கும் புகுந்தொளிர் விந்து
நிறமது வெண்மை நிகழ்நாதஞ் செம்மை
உறமகிழ் சத்தி சிவபாத மாயுட்
டிறனொடு வீடளிக் குஞ்செயற் கொண்டே

1930

கொண்ட இவ் விந்து பரமம்போற் கோதற
நின்ற (1)படங்கட மாய்நிலை நின்றலிற்
கண்டக லாதியின் காரண காரியத்
தண்டம் அனைத்துமாய் மாமாயை யாகுமே
(1) படங்குடி லையாய்நிலை

1931

அதுவித்தி லேநின்றங் கண்ணிக்கு நந்தி
இதுவித்தி லேயுள வாற்றை யுணரார்
மதுவித்தி லேமல ரன்மை தாகிப்

பொதுவித்தி லேநின்ற புண்ணியன் தானே

1932

வித்தினி லன்றி முளையில்லை அம்முளை
வித்தினி லன்றி வெளிப்படு மாறில்லை
வித்தும் முளையும் உடனன்றி வேறல்ல
அத்தன்மை யாகும் அரனெறி காணுமே

1933

அருந்திய வன்ன மவைமுன்று கூறாம்
பொருந்து முடன்மனம் போமல மென்னத்
திருந்து முடன்மன மாங்கூறு சேர்ந்திட்
டிருந்தன முந்நாள் இரதம தாகுமே

1934

இரத முதலான ஏழ்தாது முன்றின்
உரிய தினத்தின் ஒருபுற் பனிபோல்
அரிய துளிவிந்து வாகுமேழ் முன்றின்
மருவிய விந்து வளருங்கா யத்திலே

1935

காயத்தி (1)லேமுன்று நாளிற் கலந்திட்டுக்
காயத்துட் டன்மன மாகுங் கலாவிந்து
நேயத்தே நின்றோர்க்கு நீங்கா விடாமையின்
மாயத்தே செல்வோர் மனத்தோ டழியுமே
(1) லேழ் முன்றும்

1936

அழிகின்ற விந்து அளவை யறியார்
கழிகின்ற தன்னையுட் காக்கலுந் தேரார்
அழிகின்ற காயத் தழிந்தயர் வற்றோர்
அழிகின்ற தன்மை யறிந்தொழி யாரே

21: விந்துசயம் — போகசரவோட்டம்

1937

பார்க்கின்ற மாதரைப் பாரா தகன்றுபோய்
ஓர்க்கின்ற வள்ளம் உருக அழல்முட்டிப்
பார்க்கின்ற கண்ணாசை பாழ்பட முலத்தே
சேர்க்கின்ற யோகி சிவயோகி தானே

1938

தானே யருளாற் சிவயோகந் தங்காது
தானேயக் காமாதி தங்குவோ னும்முட்குந்
தானே யதிகாரந் தங்கிற் சடங்கெடும்
ஊனே யவற்றுள் ளுயிரோம்பா மாயுமே

1939

மாயாள் வசத்தே சென்றிவர் வேண்டில்
ஓயா இருபக்கத் துள்வளர் பக்கத்துள்
ஏயாவெண் ணாளின்ப மேற்பனி முன்றிரண்
டாயா அபரத்து ளாதிநாள் ஆறாமே

1940

ஆறைந்து பன்னொன்று மன்றிச் சகமார்க்கம்
வேறன்பு வேண்டுவோர் பூவரிற் பின்னந்தோ
டேறும் இருபத் தொருநா ளிடைத்தோங்கும்
ஆறின் மிகுத்தோங்கும் அக்காலஞ் செய்யவே

1941

செய்யும் அளவில் திருநான் முகூர்த்தமே
எய்யுங் கலைகாலம் இந்து பருதிகால்
நையுமிடத் தோடி என்காம நூல்நெறி
செய்க வலமிடந் தீர்ந்து விடுக்கவே

1942

விடுங்காண் முனைந்திந் திரியங்க ளைப்போல்
நடுங்கா திருப்பானும் ஐயைந்து நண்ணப்
படுங்காதன் மாதின்பாற் பற்றற விட்டுக்
கடுங்காற் கரணங் கருத்துறக் கொண்டே

1943

கொண்ட குணனே நலனேநற் (1)கோமளம்

பண்டை யுருவே பகர்வாய் பவளமே
மிண்டு தனமே மிடைய விடும்போதிற்
கண்ட கரணமுட் செல்லக்கண் டேவிடே
(1) கோமளப்

1944

விட்டபின் கர்ப்பவுற் பத்தி விதியிலே
தொட்டுறுங் காலங்கள் தோன்றக் கருதிய
கட்டிய வாணாள்சா நாள்குணங் கீழ்மைசீர்ப்
பட்ட நெறியிதென் றெண்ணியும் பார்க்கவே

1945

பார்த்திட்டு (1)வைத்துப் பரப்பற் றுருப்பெற்று
வார்ச்செற்ற கொங்கை மடந்தையை நீக்கியே
சேர்த்துற் றிருதிங்கள் சேரா தகலினும்
முப்புற்றே பிந்நாளி லாமெல்லா முள்ளவே
(1) வையத்துப்

1946

வித்திடு வோர்க்கன்றி மேலோர் விளைவில்லை
வித்திடு வோர்க்கன்றி மிக்கோ ரறிவில்லை
வித்தினில் வித்தை விதற ஷணர்வரேல்
மத்தி லிருந்ததோர் மாங்கனி யாமே

1947

கருத்தினில் அக்கர மாயுவு மியாவுங்

கருத்துளன் ஈசன் கருஷயி ரோடுங்
கருத்தது வித்தாய்க் காரண காரியங்
(1)கருத்துறு மாறிவை கற்பனை தானே
(1) கருத்துற

1948

ஒழியாத விந்து வுடன்நிற்க நிற்கும்
அழியாப் பிராணன் அதிபலஞ் சத்தி
ஒழியாத புத்தி தபஞ்செப மோனம்
அழியாத சித்தியுண் டாம்விந்து வற் நிலே

1949

வற்ற அனலைக் கொளுவி மறித்தேற் றித்
துற்ற (1)சுழியனல் சொருகிச் சுடருற்று
முற்று மதியத் தமுதை முறைமுறை
செற்றுண் பவரே சியோகி யாரே
(1) சுமுனைச் சொருகச்

1950

யோகியும் ஞானியும் உத்தம சித்தனும்
யோகியும் ஞான புரந்தர னாவோனும்
மோக முறினு முரையமிர் துண்போனும்
ஆகிய விந்து அழியாத அண்ணலே

1951

அண்ணல் உடலாகி யவ்வனல் விந்துவும்

மண்ணிடை மாய்க்கும் பிராணனாம் விந்துவுங்
கண்ணுங் கனலிடைக் கட்டிக் கலந்தெரித்
துண்ணில் அமிர்தாகி யோகிக் கறிவாமே

1952

அறியா தழிகின்ற வாதலால் நாளும்
பொறியால் அழிந்து புலம்புகின் றார்கள்
அறிவாய் நனவி லதீதம் புரியச்
செறிவா யிருந்து சேரவே மாயுமே

1953

மாதரை மாய வருங்கூற்ற மென்றுன்னக்
காதல தாகிய காமங் கழிந்திடுஞ்
சாதலு மில்லை சதகோடி யாண்டினுஞ்
சோதியி னுள்ளே துரிசறுங் காலமே

1954

காலங் கடந்தவன் காண்விந்து செற்றவன்
காலங் (1)கடந்தழிந் தான்விந்து செற்றவன்
காலங் களின்விந்து செற்றுற்ற காரிகை
காலின்கண் வந்த கலப்பறி யாரே
(1) கடந்தவழி விந்துச்

1955

கலக்குநாள் முந்நாள் தன்னிடைக் காதல்
நலத்தக வேண்டில் அந் நாரி யுதரக்

கலத்தின் மலத்தைத்தண் சீதத்தைப் பித்தை
விலக்கு வனசெய்து மேலணை வீரே

1956

மேலா நிலத்தெழு விந்துவும் நாதமுங்
கோலால் நடத்திக் குறிவழி யேசென்று
பாலாம் அமிர்துண்டு பற்றறப் பற் றினால்
மாலா னதுமாள் மாளுமவ் விந்துவே

1957

விந்து விளையும் விளைவின் பயன்முற்றும்
அந்த வழிவும் அடக்கத்தில் ஆக்கமும்
நந்திய (1)நாதமும் நாதத்தாற் பேதமுந்
தந்துணர் வோர்க்குச் சயமாகும் விந்துவே
(1) நாசமும்

1958

விந்துவென் வீசத்தை மேவிய முலத்து
நந்திய அங்கியி னாலே நயந்தெரித்
தந்தமில் பாணு அதிகண்ட மேலேற் றிச்
சந்திரன் சார்புறத் தண்ணமு தாமே

1959

அமுதச் சசிவிந்து வாம்விந்து மாள்
அமுதப் புனலோடி அங்கியின் மாள்
அமுதச் (1)சிவபோகம் ஆதலாற் சித்தி

அமுதப் பலாவன மாங்குறும் யோகிக்கே
(1) சிவயோகம்

1960

யோகமவ் விந்து (1)ஒழியா வகைபுணர்ந்
தாகம் இரண்டுங் கலந்தாலு மாங்குறாப்
போகஞ் சிவபோகம் போகிநற் போகமா
மோகங் கெடமுயங் கார்முடர் மாதர்க்கே
(1) ஒழிய

1961

மாதரி டத்தே செலுத்தினும் அவ்விந்து
காதலி னால்விடார் யோகங் கலந்தவர்
மாதர் உயிராசை கைக்கொண்டே வாடுவர்
காதலர் போன்றங்ஙன் காதலாஞ் சாற் றிலே

1962

சாற் றிய விந்து சயமாகுஞ் சத்தியால்
ஏற் றிய முலத் தழலை யெழுமுட்டி
நாற் றிசை யோடா நடுநாடி நாதத்தோ
டாற் றி யமுதம் அருந்தவிந் தாமே

1963

விந்துவும் நாதமும் மேவக் கனல்முல
வந்த வனன்மயிர்க் கால்தோறும் மன்னிடச்
சிந்தனை (1)மாறச் சிவமக மாகவே

விந்துவு மாளுமெய்க் காயத்தில் வித்திலே
(1) மாற் றிச்

1964

வித்துக்குற் றுண்பான் விலைவறி யாதவன்
வித்துக்குற் றுண்ணாமல் வித்துச்சுட் டுண்பவன்
வித்துக்குற் றுண்பானில் வேறல னீற்றவன்
வித்துக்குற் றுண்ணாமல் வித்துவித் தானன்றே

1965

அன்னத்தில் விந்து அடங்கும் படிகண்டு
மன்னப் பிராணனாம் விந்து மறித்திட்டு
மின்னொத்த விந்துநா தாந்தத்து விட்டிட
வன்னத் திருவிந்து மாயுங்கா யத்திலே

1966

அன்னம் பிராணனென் றார்க்கு மிருவிந்து
தன்னை யறிந்துண்டு சாதிக்க வல்லார்க்குச்
சொன்ன மாமுருத் தோன்றும் எண் சித்தியாம்
அன்னவ ரெல்லாம் அழிவற நின்றதே

1967

நின்ற சிகாரம் நினைக்கும் பிராணனாய்
ஒன்று மகாரம் ஒருமுன்றோ டொன்றவை
சென்று பாரசத்தி விந்து சயந்தன்னை
ஒன்ற வுரைக்க வுபதேசந் தானே

1968

தானே யுபதேசந் தானல்லா தொன்றில்லை
வானே யுயர்விந்து வந்த பதினான்கு
மானே ரடங்க அதன்பின்பு புத்தியுந்
தானே சிவகதி தன்மையு மாமே

1969

விந்துவும் நாதமும் விளைய விளைந்தது
வந்த இப் பல்லுயிர் மன்னுயி ருக்கெலாம்
அந்தமும் ஆதியு மாமந் திரங்களும்
விந்து அடங்க விளையுஞ் (1)சிவோகமே
(1) சிவபோகமே

1970

வறுக்கின்ற வாறு மனத்துலா வெற் றி
நிறுக்கின்ற வாறுமந் நீள்வரை யொட்டிப்
பொறிக்கின்ற வாறுமப் பொல்லா வினையை
அறுக்கின்ற நாள்வரும் அத்திப் பழமே

1971

விந்துவும் நாதமும் மேவி யுடன்கூடிச்
சந்திர னோடே தலைப்படு மாயிடில்
அந்தர வானத் தமுதம்வந் தூறிடும்
அங்குதி மந்திரம் ஆகுதி யாகுமே

1972

மனத்தொடு சத்து மனஞ்செவி யென்ன
இனத்தெழு வார்கள் இசைந்தன நாடி
மனத்தில் எழுகின்ற வாக்கு வசனங்
கனத்த இரதமக் காமத்தை நாடிலே

1973

சத்தமுஞ் சத்த மனமும் மனக்கருத்
தொத்தறி கின்ற விடமும் அறிகிலர்
(1)மெய்த்தறி கின்ற விடமறி வாளர்க்கு
அத்தன் இருப்பிடம் அவ்விடந் தானே
(1) மொய்த்தறி

1974

உரமடி மேதினி யுந்தியி லப்பாம்
விரவிய தன்முலை மேவியகீ ழங்கி
கருமுலை மீமிசை (1)கைக்கீழிற் காலாம்
விரவிய கந்தர மேல்வெளி யாமே
(1) கைக்கீழ்க்காற்றாம்

22: ஆதித்தநிலை — அண்டாதித்தன்

1975

செஞ்சுட ரோன்முத லாகிய தேவர்கள்
மஞ்சுட மேரு வலம்வரு காரணம்
எஞ்சுட ரீசன் இறைவன் இணையடி
தஞ்சுட ராக வணங்குந் தவமே

1976

பகலவன் மாலவன் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
புகலவ னாய்நின்ற புண்ணிய நாதன்
(1)இகலற ஏழுல கும்முற வோங்கும்
பகலவன் பல்லுயிர்க் காதியு மாமே
(1) இகலவன்

1977

ஆதித்தன் அன்பினோ டாயிர நாமமுஞ்
சோதியி லுள்ளே சுடரொளி யாய்நிற்கும்
வேதியர் வேண்டினும் விண்ணவர் சொல்லினும்
ஆதியில் அன்பு பழுக்கின்ற வாறே

1978

தானே யுலகுக்குத் தத்துவ னாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குத் தையலு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குத் சம்புவு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குத் தண்சுட ராகுமே

1979

வலையமுகுக் கோணம் (1)வட்டம் அறுகோணந்
துலையிரு வட்டந் துய்ய விதமெட்டில்
அலையற்ற வட்டத்தில் ஈரெட் டிதழா
மலைவற் றுதித்தனன் ஆதித்த னாமே
(1) விட்டம்

1980

ஆதித்த னுள் ளி லானமுகுக் கோணத்திற்
சோதித் திலங்குநற் சூரிய னாலாங்
கேத முறுங்கேணி சூரிய னெட்டிற்
சோதிதன் னீட்டிற் சோடசந் தானே

1981

ஆதித்த னோடே அவனி யிருண்டது
பேதித்த (1)நாலும் பிதற் றிக் கழிந்தது
சோதிக்குள் நின்று துடியிடை செய்கின்ற
வேதப் பொருளை விளங்குகி லீரே
(1) நாலும்

1982

பாருக்குக் கீழே பகலோன் வரும்வழி
யாருக்குங் காணவொண் ணாத அரும்பொருள்
நீருக்குந் தீக்கும் நடுவே யுதிப்பவன்
(1)ஆருக்கும் (2)எட்டாத ஆதித்தன் தானே

- (1) ஊருக்கு மேற்கே ஒடுங்குகின் றானே
- (2) எட்டா
- (2) எட்டாதம்

1983

மண்ணை யிடந்(1)ததின் கீழொடும் ஆதித்தன்
விண்ணை யிடந்து (2)வெளிசெய்து நின்றிடுங்
கண்ணை யிடந்து (3)கனிதந்த வானந்தம்
எண்ணுங் கிழமைக் கிசைந் துநின்(4)றானே

- (1) து வருகின்ற மாமணி
- (2) வருகின்ற மெய்ச்சடர்
- (3) கனிதரு மானந்தம்
- (4) திடுந் தானே

1984

பாரை யிடந்து பகலோன் வரும்வழி
யாரும் அறியார் அருங்கடை நூலவர்
தீரன் இருந்த திருமலை சூழென்பர்
ஊரை யுணர்ந்தார் உணர்ந்திருந் தாரே

23: பிண்டாதித்தன்

1985

நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் (1)நடந்தும்
கன்றாய நந்திக் கருத்துள் இருந்தனன்
கொன்று மலங்கள் குழல்வழி யோடிட
வென்று விளங்கும் விரிசுடர் காணுமே
(1) நடந்தேதும்

1986

ஆதித்தன் ஓடி யடங்கும் (1)இடங்கண்டு
சாதிக்க வல்லவர் தம்மை யுணர்ந்தவர்
பேதித் துலகம் பிதற்றும் பிதற்றெல்லாம்
ஆதித்த னோடே (2)யடங்குகின் றாரே
(1) தலமறிந்து
(2) அடங்கினவாரே

1987

உருவிப் புறப்பட் டுலகை வலம்வந்து
சொருகிக் கிடக்குந் துறையறி வாரில்லை
சொருகிக் கிடக்குந் துறையறி வாளர்க்
குருகிக் கிடக்குமென் னுள்ளன்பு தானே

24: மனவாதித்தன்

1988

எறிகதிர் ஞாயிறு மின்பனி சோரும்
எறிகதிர் சோமன் எதிர்நின் றெறிப்ப
விரிகதி ஞள்ளே வியங்குமென் ஆவி
ஒருகதி ராகில் உவாவது வாமே

1989

(1)சந்திரன் சூரியன் தான்வரிற் பூசனை
முந்திய பானுவின் இந்துவந் தேய்முறை
அந்த இரண்டும் உபய நிலத்திற்
சிந்தை தெளிந்தார் சிவமாயி னாரே
(1) சந்திர னிற்கூரி யன்வரிற் பூரணை

1990

ஆகுங் கலையோ டருக்கன் அனல்மதி
ஆகுங் கலையிடை நான்கென லாமென்பார்
ஆகும் அருக்கன் அனல்மதி யோடொன்ற
ஆகும்ப் பூரணை யாமென் றறியுமே

1991

ஈரண்டத் தப்பால் இயங்கிய வவ்வொளி
ஓரண்டத் தார்க்கும் உணரா வுணர்வது
பேரண்டத் தூடே பிறங்கொளி யாய்நின்ற
தாரண்டத் தக்கா ரறியத்தக் காரே

1992

ஒன்பதின் மேவி யுலகம் வலம்வரும்
ஒன்பது மீசன் (1)இயலறி வாரில்லை
முன்பதின் மேவி முதல்வன் அருளிலார்
இன்ப மிலாரிஞள் சூழ்நின் றாரே
(1) இயல்பறி
(1) நிலையறி

25: ஞானாதித்தன்

1993

விந்து அபரம் பரமிரண் டாய்விரிந்
தந்த அபரம் பரநாத மாகியே
வந்தன தம்மிற் பரங்கலை யாதிவைத்
துந்தும் அருணோ தயமென்ன வுள்ளத்தே

1994

உள்ள அருணோ தயத்தெழும் ஓசைதான்
தெள்ளும் பரநாதத் தின்செய லென்பதால்
வள்ளல் பரவிந்து வைகரி யாதிவாக்

குள்ளன ஐங்கலைக் கொன்றாம் உதயமே

1995

தேவர் பிரான்திசை பத்துத யஞ்செய்யும்
முவர் பிரானென முன்னொரு காலத்து
நால்வர் பிரான்நடு வாயுரை யாநிற்கும்
மேவு பிரான் என்பர் விண்ணவர் தாமே

1996

பொய்யிலன் மெய்யன் புவனா பதியெந்தை
மையிருள் நீக்கு மதியங்கி ஞாயிறு
செய்யிருள் நீக்குந் திருவுடை நந்தியென்
கையிருள் நீங்கக் கலந்தெழுந் தானே

1997

தனிச்சுட ரெற் றித் தயங்கிருள் நீங்க
அனித்திடு மேலை யருங்கனி யூறல்
கனிச்சுட ராய்நின்ற கயிலையில் ஈசன்
நனிச்சுடர் மேல்கொண்ட வண்ணமு மாமே

1998

நேரறி வாக நிரம்பிய பேரொளி
(1)பேரறி யாது புவனங்கள் போய்வருந்
தேரறி யாத திசையொளி யாயிடும்
ஆரறி வாரிது நாயக மாமே
(1) பேரறி

1999

மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழும் ஆதித்தன்

(1) கண்டிடத் துள்ளே கதிரொளி யாயிடுஞ்

(2) சென்றிடத் தெட்டுத் திசையெங்கும் போய்வரும்

நின்றிடத் தேநிலை நேரறி வார்க்கே

(1) பிண்டத்தி லுள்ளே பேரொளி

(2) சென்றெடுத் திட்டுத் திசைதொறும்

2000

நாபிக்கண் ணாசி நயன நடுவினுந்

தூபியோடைந்துஞ் சுடர்விடு சோதியைத்

தேவர்கள் ஈசன் திருமால் பிரமனும்

மூவரு மாக வுணர்ந்திருந் தாரே

26: சிவாதித்தன்

2001

அன்றிய பாச இருளமஞ் ஞானமுஞ்

சென்றிடு ஞானச் சிவப்பிர காசத்தால்

ஒன்று மிருசுட ராம் அரு ணோதயந்

துன்றிருள் நீங்குதல் போலத் தொலைந்ததே

2002

கடங்கடந் தோறுங் கதிரவன் தோன்றில்
அடங்கிட முடில் அவற் றில் அடங்கான்
விடங்கொண்ட கண்டனு மேவிய காயத்
தடங்கிட நின்றதும் அப்பரி சாமே

2003

தானே விரிசுடர் முன்றுமொன் றாய்நிற்குந்
தானே யயன்மா லெனநின்று தாபிக்குந்
தானே யுடலுயிர் (1)வேறன்றி நின்றுளன்
தானே வெளியொளி தானிருட் டாமே
(1) வேறொன்ற
(1) வேறொன்றாய்

2004

தெய்வச் சுடரங்கி ஞாயிறுந் திங்களும்
வையம் புனல் அனல் மாருதம் வானகஞ்
சைவப் பெரும்பதி தாங்கிய பல்லுயிர்
ஐவர்க் கிடமிடை யாறங்க மாமே

27: பசுவிலக்கணம் — பிராணன்

2005

உன்னும் அளவில் உணரும் ஒருவனைப்
பன்னு மறைகள் பயிலும் பரமனை
என்னுள் இருக்கும் (1)இளையா விளக்கினை
அன்ன மயமென் றறிந்துகொண் டேனே
(1) இறையாம்

2006

அன்ன (1)மிரண்டுள ஆற்றங் கரையினில்
துன்னி யிரண்டுந் துணைப்பிரி (2)யாதன்னந்
(3)தன்னிலை யன்னந் தனி(4)யொன்ற தென்றக்கால்
(5)பின்ன மடவன்னம் (6)பேறணு கா தே
(1) மிரண்டு மாற்றங்
(2) யாதென்க
(3) அந்நிலை
(4) யொன்று போனக்கால்
(5) பின்னை
(6) கூடுகிலாவே

28: புருடன்

2007

வைகரி யாதியு மாயா மலாதியும்
பொய்கரி யான புருடாதி பேதமும்
மெய்கரி ஞானங் கிரியா (1)விசேடத்துச்
செய்கரி யீசன் அனாதியே செய்ததே
(1) விசேடத்தாற்

2008

அணுவில் அணுவினை ஆதிப் பிராணை
அணுவில் அணுவினை ஆயிரங் கூறிட்
டணுவில் அணுவை அணுகவல் லார்கட்
கணுவில் அணுவை அணுகலு மாமே

2009

படர்கொண்ட ஆலதின் வித்தது போலச்
சுடர்கொண் டணுவினைத் தூவழி செய்ய
இடர்கொண்ட பாச இருளற வோட்டி
நடர்கொண்ட நல்வழி நாடலு மாமே

2010

அணுவுள் (1)அவனும் அவனுள் அணுவுங்
கணுவுற நின்ற கலப்ப துணரார்
இணையிலி யீச னவனெங்கு மாகித்
தணிவற (2)நின்றான் சராசரந் தானே

- (1) அணுவனும் அணுவுள்
- (2) நின்ற

29: சீவன்

2011

மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடல்
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறது ஆயிர மாயினால்
ஆவியின் கூறுநா றாயிரத் தொன்றே

2012

ஏனோர் பெருமைய (1)னாயினும் எம்மிறை
ஊனே (2)சிறுமையின் உட்கலந் தங்குளன்
வானோர் அறியு மளவல்லன் மாதேவன்
தானே யறியுந் தவத்தின் அளவே
(1) னாகிலும்
(2) சிறுமையுள்

2013

உண்டு தெளிவன் உரைக்க வியோகமே

கொண்டு பயிலுங் குணமில்லை யாயினும்
பண்டு பயிலும் பயில்சீவ னார்பின்னைக்
கண்டு சிவனுருக் கொள்வர் கருத்துளே

2014

மாயா ஷபாதி வசத்தாகுஞ் சேதனத்
தாய குருவரு ளாலே யதில்துண்ட
ஓயும் உபாதியோ டொன்றுனொன் றாதுயிர்
ஆய துரியம் புகுந்தறி வாகவே

30: பசு

2015

கற்ற பசுக்கள் கதறித் (1)திரியினுங்
கொற்ற பசுக்கள் குறிகட்டி (2)மேயினு
முற்ற பசுக்கள் ஒருகுடம் பால்போது
மற்றைப் பசுக்கள் வறள்பசு தானே

(1) திரியின்

(2) மேயின்

2016

கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்வதென்
எல்லை கடப்பித் திறைவ (1)னடிகூட்டி
வல்லசெய் தாற்ற மதித்தபின் அல்லது
கொல்லைசெய் நெஞ்சங் குறிப்பறி யாதே
(1) னடிக்கூட்டி

31: போதன்

2017

சீவ னெனச்சிவ னென்னவே நில்லை
சீவ னார்சிவ னாரை யறிகிலர்
சீவ னார்சிவ னாரை யறிந்தபின்
சீவ னார்சிவ னாயிட் டிருப்பரே

2018

குணவிளக் காகிய கூத்தப் பிரானும்
மணவிளக் காகிய மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
பணவிளக் காகிய பல்தலை நாகங்
கணவிளக் காகிய கண்காணி யாகுமே

2019

அறிவாய் அறியாமை நீங்கி யவனே
பொறிவாய் ஒழிந்தெங்குந் தானான போதன்
அறிவா யவற் றினுட் டானா யறிவன்
செறிவாகி நின்ற சீவனு மாகுமே

2020

ஆறாறின் தன்மை அறியா திருந்தேனுக்
காறாறின் தன்மை அறிவித்தான் பேர்நந்தி
ஆறாறின் தன்மை அருளால் அறிந்தபின்
ஆறாறுக் கப்புற மாகிநின் றானே

2021

சிவமா கிய அருள் நின்றறிந் தோரார்
அவமா மலமைந்து மாவ (1)தறியா
தவமான செய்து தலைப்பறி கின்றார்
நவமான தத்துவ நாடகி லாரே
(1) தறியார்

2022

நாடோறும் ஈசன் நடத்துந் தொழில் உன்னார்
நாடோறும் ஈசன் நயந்தூட்டல் நாடிடார்
நாடோறும் ஈசன்நல் லோர்க்கருள் நல்கலால்
நாடோறும் நாடார்கள் நாள்வினை யாளரே

32: ஐந்திந்திரிய மடக்கும் அருமை

2023

ஆக மதத்தன ஐந்து களிறுள
ஆக மதத்தறி யோடணை கின்றில
பாகனு மெய்த்தவை தாமும் இளைத்தபின்
யோகு திருந்துதல் ஒன்றறி யோமே

2024

கருத்தினன் னூல்கற்றுக் கால்கொத்திப் பாகன்
திருத்தலம் பாய்மாத் திகைத்தன்றிப் பாயா
எருத்துற வேறி யிருக்கிலு மாங்கே
வருத்தினும் அம்மா வழிநட வாதே

2025

புலமைந்து (1)புள்ளைந்து புட்சென்று மேயும்
நிலமைந்து நீரைந்து நீர்மையும் ஐந்து
குலமொன்று கோல்கொண்டு மேய்ப்பான் ஒருவன்
(2)உலம்வந்து போம்வழி யொன்பது தானே
(1) உளமைந்து
(2) உலமந்து

2026

அஞ்சுள சிங்கம் அடவியில் வாழ்வன

(1) அஞ்சும்பொய் மேய்ந்ததும் அஞ்சுக மேபுகும்

அஞ்சின் உகிரும் எயிறும் அறுத்திட்டால்

எஞ்சா திறைவனை எய்தலு மாமே

(1) அஞ்சும்பொய் அஞ்சுந்தம்

2027

(1) ஐவர் அமைச்சருள் தொண்ணூற் றறுவர்கள்

(2) ஐவரு மைந்தரு மாளக் கருதுவர்

ஐவரு மைந்து சினத்தொடே நின்றிடில்

ஐவர்க் கிறையிறுத் தாற்றகி லோமே

(1) ஐவர் அரசர் அமைச்சர் தொண்ணூற்றுவர்

(2) ஐவர் அமர்ந்திட மாளக் கருதுவர்

2028

சொல்லகில் லேன்சுடர்ச் சோதியை நாடொறுஞ்

சொல்லகில் லேன்திரு மங்கையும் அங்குள

வெல்லகில் லேன்புலன் ஐந்துடன் தன்னையுங்

கொல்லநின் றோடுங் குதிரையொத் தேனே

2029

எண்ணிலி யில்லி யுடைத்தவ் விருட்டறை

எண்ணிலி யில்லியோ டேகிற் பிழைதரும்

எண்ணிலி யில்லியோ டேகாமை காக்குமேல்

எண்ணிலி யில்லதோர் இன்பம தாமே

2030

விதியின் பெருவலி வேலைசூழ் வையந்
துதியின் பெருவலி தொல்வான் உலகம்
மதியின் பெருவலி மானுடர் வாழ்க்கை
நிதியின் பெருவலி நீர்வலி தானே

33: ஐந்திந்திரியம் அடக்கு முறைமை

2031

குட்ட மொருமுழ முள்ள தரைமுழம்
வட்டம் அமைந்ததோர் வாவியுள் வாழ்வன
பட்டன மீன்பல பரவன் வலைகொணர்ந்
திட்டனன் யாமினி யேதமி லோமே

2032

கிடக்கும் உடலிற் கிளரிந் திரியம்
அடக்க லுறுமவன் தானே யமரன்
விடக்கிரண் டின்புற மேவுறு சிந்தை
நடக்கின் நடக்கும் நடக்கு மளவே

2033

அஞ்சு மடக்கடக் கென்பர் அறிவிலார்
அஞ்சு மடக்கும் அமரரும் அங்கிலை
அஞ்சு மடக்கில் அசேதன மாமென்றிட்
டஞ்சு மடக்கா அறிவறிந் தேனே

2034

முழக்கி யெழுவன மும்மத வேழம்
அடக்க அறிவென்னுங் கோட்டையவைத்தேன்
பிழைத்தன வோடிப் பெருங்கேடு மண்டிக்
கொழுத்தன வேழங் குலைக்கின்ற வாரே

2035

ஐந்தில் ஒடுங்கில் அகலிட மாவது
ஐந்தில் ஒடுங்கில் அருந்தவ மாவது
ஐந்தில் ஒடுங்கில் அரன்பத மாவது
ஐந்தில் ஒடுங்கில் அருளுடை யாரே

2036

பெருக்கப் பிதற் றிலென் பேய்த்தேர் நினைந்தென்
விரித்த பொருட்கெல்லாம் வித்தாவ துள்ளம்
பெருக்கிற் பெருக்குஞ் சுருக்கிற் (1)சுருக்கும்
அருத்தமும் அத்தனை ஆய்ந்துகொள் வார்க்கே
(1) சுருங்கும்

2037

இளைக்கின்ற வாறறிந் தின்னுயிர் வைத்த
கிளைக்கொன்று மீசனைக் கேடில் புகழோன்
தளைக்கொன்ற நாகமஞ் சாடல் ஒடுக்கத்
துளைக்கொண்ட தவ்வழி தூங்கும் படைத்தே

2038

பாய்ந்தன பூதங்கள் ஐந்தும் படரொளி
சார்ந்திடு ஞானத் தறியினிற் பூட்டிட்டு
வாய்ந்துகொள் ஆனந்தமென்னும் அருள்செய்யில்
வேய்ந்துகொள் மேலை விதியது தானே

2039

நடக்கின்ற நந்தியை நாடோறு முன்னில்
படர்க்கின்ற சிந்தையைப் பைய வொடுக்கிக்
குறிக்கொண்ட சிந்தை குறிவழி நோக்கில்
வடக்கொடு தெற்கு மனக்கோயி லாமே

2040

சென்றன நாழிகை நாள்கள் சிலபல
நின்றது நீள்பொருள் நீர்மேல் எழுத்தொத்து
வேன்று புலன்கள் விரைந்து விடுமின்கள்
குன்று விழுவதில் தாங்கலு மாமே

2041

போற் நிசைத் (1)துப்புனி தன்திரு மேனியைப்
போற் நிசெய் மீட்டே புலனைந்தும் (2)புத்தியால்

நாற் றிசைக் கும்பின்னை யாருக்கு நாதனை
ஊற்றுக்கை யுள்ளத் தொருங்கலு மாமே

- (1) தும்புனி
- (2) புத்தியாம்

2042

தரிக்கின்ற நெஞ்சஞ் சகலத்தி னுள்ளே
அரிக்கின்ற ஐவரை யாரும் உணரார்
சிரிக்கின்ற வாறு சிலபல பேசில்
வரிக்கொண்ட மைசூழ் வரையது வாமே

2043

கைவிட லாவதொன் றில்லை கருத்தினுள்
எய்தி யவனை யிசையினால் ஏத்துமின்
ஐவ ருடைய அவாவினில் தோன்றிய
பொய்வ ருடைய புலன்களும் ஐந்தே

34: அசற்குரு நெறி

2044

உணர்வொன் றிலாமுடன் உண்மையோராதோன்

கணுவின்றி வேதா கமநெறி காணான்
பணிவொன் றிலாதோன் பரநிந்தை செய்வோன்
அணுவின் குணத்தோன் அசற்குரு வாமே

2045

மந்திர தந்திர மாயோக ஞானமும்
பந்தமும் வீடுந் தரிசித்துப் பார்ப்பவர்
சிந்தனை செய்யாத் தெளிவியா துண்பொருட்
டந்தக ராவோர் அசற்குறு வாமே

2046

ஆமா றறியாதோன் முடன் அதிமுடன்
காமாதி நீங்காக் கலதி கலதிகட்
காமா றசத்தறி விப்போன் அறிவிலோன்
கோமா (1)னலசனத் தாகுங் குரவனே
(1) னலசனத்

2047

கற்பாய கற்பங்கள் நீக்காமற் கற்பித்தால்
தற்பாவங் குன்றுந் தனக்கே பகையாகும்
நற்பால் அரசுக்கு நாட்டுக்கும் கேடென்றே
முற்பாலே நந்தி மொழிந்துவைத் தானே

2048

குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லுங் குருடர்
(1)முரணும் பழங்குழி (2)வீழ்வர்கள் முன்பின்

குருடரும் வீழ்வர்கள் முன்பின் னறவே
குருடரும் வீழ்வார் குருடரோ டாகியே
(1) முரளும்
(2) வீழ்வரா

35: சற்குரு நெறி

2049

தாடந் தளிக்குந் தலைவனே சற்குரு
தாடந்து (1)தன்னை யறியத் தரவல்லோன்
தாடந்து (2)தத்துவா தீதத்துச் சார்சீவன்
தாடந்து பாசந் தணிக்கு மவன்சத்தே
(1) தன்னைச் சிவனைத்
(2) தத்துவா தீதச் சதாசிவன்

2050

தவிரவைத் தான்வினை தன்னடி யார்கோள்
தவிரவைத் தான்சிரத் தோடுதன் பாதந்
தவிரவைத் தான்நமன் தூதுவர் கூட்டந்
தவிரவைத் தான்பிற வித்துயர் தானே

2051

கறுத்தே இரும்பே கனகம தானான்
மறித்திரும் பாகா வகையது போலக்
குறித்த அப் போதே குருவருள் பெற்றான்
மறித்துப் பிறவியில் வந்தணு கானே

2052

பாசத்தை நீக்கிப் பரனோடுதன்னையும்
நேசத்து நாடி மலமற நீக்குவோர்
ஆசற்ற சற்குரு வாவோர் அறிவற்றுப்
பூசற் கிரங்குவோர் போதக் குருவன்றே

2053

நேயத்தே நிற்கும் நிமலன் (1)மலமற்ற
நேயத்தை நல்கவல் லோனித்தன் சுத்தனே
(2)ஆயத்த வர்தத் துவமுணர்ந் தாங்கற்ற
நேயர்க் களிப்பவன் நீடுங் குரவனே
(1) மலமற
(1) மனமற்ற
(2) ஆயத்து வாதத்

2054

பரிசன வேதி பரிசித்த தெல்லாம்
வரிசை தரும்பொன் வகையாகு மாபோற்
குருபரி சித்த குவலயம் எல்லாந்
திரிமலந் தீர்ந்து சிவகதி யாமே

2055

தானே யெனநின்ற சற்குரு சந்நிதி
தானே யெனநின்ற தன்மை வெளிப்படில்
தானே தனைப்பெற வேண்டுஞ் சதுர்பெற
ஊனே யெனநினைந் தோர்ந்துகொள் உன்னிலே

2056

வரும்வழி போம்வழி மாயா வழியைக்
கருவழி கண்டவர் காணா வழியைப்
பெரும்வழி யாநந்தி பேசும் வழியைக்
குருவழி யேசென்று கூடலு மாமே

2057

குருவேன் பவனே வேதாக மங்கூறும்
பரவின்ப னாகிச் சிவயோகம் பாவித்
தொருசிந்தை யின்றி உயர்பாச நீங்கி
வருநல் குரவன்பால் வைக்கலு மாமே

2058

சத்தும் அசத்துஞ் சதசத்துந் தான்காட்டிச்
சித்தும் அசித்துஞ் சிவபரத் தேசேர்த்துச்
சுத்த மசுத்த மறச்சுக மானசொல்
அத்தன் அருட்குரு வாமவன் கூறிலே

2059

உற் றிடும் ஐம்மலம் பாச வுணர்வினாற்
பற்று நாதன் அடியிற் பணிதலாற்
சுற் றிய பேதந் தூரியமுன் றால்வாட்டித்
தற்பர மேவுவோர் சாதக ராமே

2060

எல்லாம் இறைவன் இறைவி யுடனின்பம்
(1)வல்லார் புலனும் வருங்கால் உயிர்தோன்றிச்
சொல்லா மலமைந் தடங்கியிட் டோங்கியே
செல்லாச் சிவகதி சேர்தல் விளையாட்டே
(1) மல்லார் புல்ல வருங்கால் உயிர்த்தோன்றிச்

2061

ஈனப் பிறவியில் இட்டது மீட்டீட்டித்
தானத்து ளிட்டுத் தனையுட்டித் தாழ்த்தலும்
ஞானத்தின் மீட்டலும் நாட்டலும் வீடுற்று
மோனத்துள் வைத்தலும் முத்தன்றன் செய்கையே

2062

அத்த னருளின் விளையாட் டிடஞ்சடஞ்
சித்தொ டசித்தறத் (1)தெளிவித்த சீவனைச்
சுத்தனு மாக்கித் துடைத்து மலத்தினைச்
சத்துட னைங்கரு மத்திடுந் தன்மையே
(1) தெளிவித்துச்

2063

ஈசத்து வங்கடந் தில்லையென் றப்புறம்
பாசத்து னேயென்றும் பாவியும் அண்ணலை
நேசத்து னேநின்ற நின்மலன் எம்மிறை
தேசத்தை யெல்லாந் தெளியவைத் தானே

2064

மாணிக்க மாலை மலர்ந்தெழு மண்டலம்
ஆணிப்பொன் னின்றங் கமுதம் விளைந்தது
பேணிக்கொண் டுண்டார் பிறப்பற் (1)நிருந்தார்
ஊணுக் கிருந்தார் உணராத மாக்களே
(1) நிருந்தார்கள்

2065

அசத்தொடு சத்தும் அசத்சத்து நீங்க
இசைத்திடு பாசப்பற் நீங்கறு மாறே
அசைத்திரு மாயை அணுத்தானு மாங்கே
இசைத்தானு மொன்றறி விப்போன் இறையே

2066

ஏறு நெறியே மலத்தை எரித்தலால்
ஈறில் உரையால் இருளை யறுத்தலான்
மாறில் பசுபாசம் வாட்டலால் (1)வீடுக
கூறு பரனே குருவாம் இயம்பிலே
(1) வீடுகள் வேறு

36: கூடாவொழுக்கம்

2067

கண்காணி யில்லென்று கள்ளம் பலசெய்வார்
கண்காணி (1)யில்லா விடமில்லை காணுங்கால்
கண்காணி யாகச் கலந்தெங்கு நின்றானைக்
கண்காணி கண்டார் களவொழிந் தாரே
(1) யில்லை யிடமில்லை

2068

செய்தான் அறியுஞ் செழுங்கடல் வட்டத்துப்
பொய்தான் மிகவும் புலம்பும் மனிதர்கள்
மெய்தான் உரைக்கில்விண்ணோர்தொழ்ச்செய்வன்
மைதாழ்ந் திலங்கு மிடறுடை யோனே

2069

(1)பத்திவிற றுண்டு பகலைக் கழிவிடு
மத்தகர்க் கன்றோ மறுபிறப் புள்ளது
வித்துக்குற் றுண்டு விளைபுலம் பாழ்செய்யும்
பித்தர்கட் கென்றும் பிறப்பில்லை தானே
(1) பத்திவித்துண்டு

2070

வடக்கு வடக்கென்பர் வைத்ததொன் றில்லை
நடக்க வறுவரே ஞானமி லாதார்
வடக்கில் அடங்கிய வையகம் எல்லாம்
அகத்தில் அடங்கும் அறிவுடை யோர்க்கே

2071

காயக் (1) குழம்பனைக் காயநன் னாடனைக்
காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத்
தேயத்து னேயெங்குந் தேடித் திரிவர்கள்
காயத்துள் நின்ற கருத்தறி யாரே
(1) குழம்பனைக்

2072

கண்காணி யாகவே கையகத் தேயெழுங்
கண்காணி யாகக் கருத்து ளிருந்திடுங்
கண்காணி யாகக் கலந்து வழிசெய்யுங்
கண்காணி யாகிய காதலன் தானே

2073

கன்னி யொருசிறை கற்றோர் ஒருசிறை
மன்னிய மாதவஞ் செய்வோர் ஒருசிறை
தன்னியல் புன்னி யுணர்ந்தோர் ஒருசிறை
என்னிது ஈசன் இயல்பறி யாரே

2074

காணாத கண்ணிற் படலமே கண்ணொளி

காணாத வர்கட்குங் காணாத வவ்வொளி
காணாத வர்கட்குங் கண்ணாம் பெருங்கண்ணைக்
காணாது கண்டார் களவொழிந் தாரே

2075

பித்தன் மருந்தால் தெளிந்து பிரகிருதி
(1) உய்த்தொன்று மாபோல் விழியுந்தன் கண்ணொளி
அத்தன்மை யாதல்போல் நந்தி அருள்தரச்
சித்தம் தெளிந்தேன் செயலொழிந் தேனே
(1) உய்த்துத் தோன்று

2076

பிரான்மய மாகப் பெயர்ந்தன எட்டும்
பராமய மென்றெண்ணிப் பள் ளி யுணரார்
சுராமய முன்னிய சூழ்வினை யாளர்
நிராமய மாக நினைப்பொழிந் தாரே

2077

ஒன்றிரண் டாகிநின் றொன்றியொன் றாயினோர்க்
கொன்றும் இரண்டும் ஒருகாலுங் கூடிடா
ஒன்றிரண் (1) டென்றே யுரைதரு வோர்க்கெலாம்
ஒன்றிரண் டாய்நிற்கும் ஒன்றோடொன் றானதே
(1) டன்றே

2078

உயிரது (1) நின்றால் உணர்வேங்கு நிற்கும்

அயரறி வில்லையா லாருடல் வீழும்
உயிரும் உடலும் ஒருங்கிக் கிடக்கும்
பயிருங் கிடந்துள்ளப் பாங்கறி யாரே
(1) வென்றால்

2079

உயிரது வேறா யுணர்வேங்கு மாகும்
உயிரை யறியில் உணர்வறி வாகும்
உயிரன் றுடலை விழுங்கு முணர்வை
அயரும் பெரும்பொரு ளாங்கறி யாரே

2080

உலகாணி யொண்சுடர் உத்தம சித்தன்
நிலவாணி (1)ஐந்தினுள் நேருற நிற்குஞ்
சிலவாணி யாகிய தேவர் பிரானைத்
தலைவாணி செய்வது தன்னை யறிவதே
(1) ஐந்துடன்

2081

தானந்த மாமென நின்ற தனிச்சுடர்
ஊனந்த மாயுல காய்நின்ற வொண்சுடர்
தேனந்த மாய்நின்ற சிற் றின்ப நீயொழி
கோனந்த மில்லாக் குணத்தரு ளாமே

2082

உன்முத லாகிய வுனுயிர் (1)உண்டெனுங்

கன்முத லீசன் கருத்தறி வாரில்லை
நன்முத லேறிய நாம மறநின்றால்
தன்முத லாகிய (2)தத்துவ மாமே
(1) கொண்டேனுங்
(2) சத்தது வாமே

2083

இந்தியம் அந்தக் கரண மிவையுயிர்
வந்தன சூக்க வுடலன்று மானது
தந்திடும் (1)ஐவிதத் தால்தற் புருடனு
முந்துள மன்னு மாறாறு முடிவிலே
(1) ஐயவியத்

37: கேடு கண்டிரங்கல்

2084

வித்துப் பொதிவார் விரைவிட்டு நாற்றுவார்
அற்றதம் வாணாள் அறிகிலாப் பாவிகள்
உற்ற வினைத்துயர் ஒன்றும் அறிகிலார்
முற்றொளி தீயின் முனிகின்ற வாறே

2085

போது சடக்கெனப் போகின் றதுகண்டும்
வாதுசெய் தென்னோ மனிதர் பெறுவது
நீதியுளே நின்று நின்மலன் (1)தாள்பணிந்
தாதியை அன்பில் அறியகில் லார்களே
(1) தாளணிந்

2086

கடன்கொண்டு நெற்குத்துக் கையரை யூட்டி
உடம்பினை யோம்பி உயிராத் திரிவார்
தடங்கொண்ட சாரல் தழல்முரு டேறி
இடங்கொண்ட டுடலார் கிடக்கின்ற வாறே

2087

விரைந்தன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்ந்து
புரந்தகல் லால்நிழற் புண்ணியன் சொன்ன
பரந்தன்னை யோராப் (1)பழிமொழி யாளர்
உரந்தன்மை யாக வொருங்கிநின் றார்களே
(1) பழிமொழி

2088

நின்ற புகழும் நிறைதவத் துண்மையும்
என்றுமெம் மீசன் அடியவர்க் கேநல்கும்
அன்றி யுலகை மதுவிது தேவேன்று
குன்றுகை யாலே குறைப்பட்ட வாறே

2089

இன்பத்து னேபிறந் தின்பத்து னேவளர்ந்
தின்பத்து னேநினைக் கின்ற திதுமறந்
துன்பத்து னேசிலர் சோறொடு கூறையென்
துன்பத்து னேநின்று தூங்குகின் றார்களே

2090

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிரானடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிகள் எல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே

2091

ஆர்வ மனமும் அளவில் இளமையும்
ஈரமும் (1)நல்லவென் றின்புறு காலத்துத்
தீர வருவதோர் காமத் தொழில்நின்று
மாதவன் இன்ப மறந்தொழிந் தார்களே
(1) நல்லரென்

2092

இப்பரி சேயிள ஞாயிறு போலுரு
அப்பரி சங்கியின் உள்ளுறை யம்மாளை
இப்பரி சேகம லத்துறை ய்சனை
மெய்ப்பரி சேவின வாதிருந் தோமே

2093

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு
நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவர்கள்
பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசறிந்
தாடவல் லாரவர் (1)பேறெது வாமே
(1) பேறிது
(1) பேரிது

2094

நெஞ்சு நிறைந்தங் கிருந்த நெடுஞ்சுடர்
நஞ்செம் பிரானென்று நாதனை நாடொறுந்
துஞ்சு மளவுந் தொழுமின் தொழாவிடில்
அஞ்சற்று விட்டதோர் ஆணையு மாமே

2095

மிருக மனிதர் மிக்கோர் பறவை
ஒருவர்செய் தன்புவைத் துன்னாத தில்லை
பருகுவ ரோடுவர் பார்ப்பயன் கொள்வர்
திருமரு மாதவஞ் சேர்ந்துணர்ந் தாரே

2096

நீதியி லோர்பெற்றபொன்போல் இறைவனைச்
சோதியி லாருந் தொடர்ந்தறி வாரில்லை
ஆதி (1)யயனென் றமரர் பிரானென்று
நாதியே வைத்தது நாடுகின் றேனே
(1) யயனென்

2097

இருந்தேன் (1)மலரளைந் தின்புற வண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கின்ற பெற் றிமை யோரார்
வருந்தேன் நுகராது வாய்புகு தேனை
அருந்தேனை யாரும் அறியகி லாரே
(1) மலகளைந்

2098

கருத்தறி யாது கழிந்தன காலம்
அருத்தியுள் ளான் அம ராபதி நாதன்
ஒருத்தனுள் ளானுல கத்துயிர்க் கெல்லாம்
வருத்திநில் லாது வழக்குகின் றாரே

2099

குதித்தோடிப் போகின்ற கூற்றமுஞ் சார்வாய்
விதித்தன நாட்களும் வீழ்ந்து கழிந்த
(1)வதிர்த்திருந் தென்செய்தி ராறுதி ராகிற்
கொதிக்கின்ற கூழில் துடுப்பிட லாமே
(1) விதிர்த்திருந்

2100

கரையரு காறாக் கழனி விளைந்த
திரையரு காமுன்னம் சேர்ந்தின்பம் எய்தும்
வரையரு கூறிய மாதவ நோக்கின்
நரையரு வாச்செல்லு நாளில வாமே

2101

வரவறி வாணை மயங்கிருண் ஞாலத்
திரவறி வாணை (1)யெழுஞ்சுடர்ச் சோதியை
அரவறி வார்முன் னொருதெய்வ மென்று
விரவறி யாமலே மேல்வைத்த வாறே
(1) ச் செழுஞ்சுடர்ச்

38: இதோபதேசம்

2102

மறந்தொழி மண்மிசை மன்னாப் பிறவி
இறந்தொழி காலத்தும் ஈசனை உள்கும்
பறந்தல மந்து படுதுயர் தீர்ப்பான்
சிறந்த சிவநெறி சிந்தைசெய் யீரே

2103

செல்லு மளவுஞ் செலுத்துமின் சிந்தையை
வல்ல பரிசால் உரைமின்கள் வாய்மையை
இல்லை யெனினும் பெரிதுளன் எம்மிறை
நல்ல வரனெறி நாடுமி னீரே

2104

ஓன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை (1)நாணாமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லைநுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே
(1) நாளுமே

2105

போற் றிசெ யந்தண் கயிலைப் பொருப்பனை
நாற் றிசைக் குந்நடு வாய்நின்ற நம்பனைக்
காற் றிசைக் குங்கமழ் ஆக்கையைக்கைக் கொண்டு
கூற்றுதைத் தான்றன்னைக் கூறிநின் றுய்மினே

2106

இக்காய நீக்கி யினியொரு காயத்திற்
புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி நாடுமின்
எக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கானதென்
றக்கால முன்ன அருள்பெற லாமே

2107

போகின்ற வானே புகுகின்ற அப்பொருள்
ஆகின்ற போது மரனறி வானுளன்
சாகின்ற போதுந் தலைவனை நாடுமின்
ஆகின்ற அப்பொருள் அக்கரை யாகுமே

2108

பறக்கின்ற வொன்று பயனுற வேண்டின்
இறக்கின்ற காலத்தும் ஈசனை யுள்குஞ்
சிறப்பொடு சேருஞ் சிவகதி பின்னைப்
பிறப்பொன் நிலாமையும் பேருல காமே

2109

கூடியும் நின்றுந் தொழுதெம் மிறைவனைப்
பாடியு னேநின்று பாதம் பணிமின்கள்
ஆடியு னேநின் றறிவுசெய் வார்கட்கு
நீடிய வற்றுப் பசுவது வாமே

2110

விடுகின்ற சீவனார் மேலெழும் போது
நடுநின்று நாடுமின் நாதன்தன் பாதங்
கெடுகின்ற வல்வினை கேடில் புகழோன்
(1)இடுகின்றான் உம்மை இமையவ ரோடே
(1) இடுகின்ற தும்மை

2111

ஏறுடை யாயிறை வாஎம் பிரானென்று
நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவர்கள்
ஆறணி செஞ்சடை யண்ணல் (1)திருவடி
வேறணி வார்க்கு வினையில்லை தானே
(1) இவரென்று

2112

இன்புறு வீர் அறிந் தேளம் இறைவனை
அன்புறு வீர்தவஞ் செய்யுமெய்ஞ் ஞானத்துப்
பண்புறு வீர்பிற வித்தொழி லேநின்று
துன்புறு பாசத் துழைத்தொழிந் தீரே

2113

மேற்கொள்ள லாவதோர்மெய்த்தவம் ஒன்றுண்டு
மேற்கொள்ளலாவதோர்மெய்த்தாளும் ஒன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்ந்நெறி ஒன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாம்வண்ணம் வேண்டி நின்றோர்க்கே

2114

சார்ந்தவர்க் கின்பங் கொடுக்குந் தழல்வண்ணன்
பேர்ந்தவர்க் கின்னாப் பிறவி கொடுத்திடுங்
கூர்ந்தவர்க் கங்கே குரைகழல் (1)காட்டிடுஞ்
சேர்ந்தவர் தேவரைச் சென்றுணர் வாரே
(1) காட்டுஞ்

2115

(1)முத்தியை ஞானத்தை முத்தமிழ் ஓசையை
எத்தனை காலமும் ஏத்துவர் ஈசனை
நெய்த்தலைப் பால்போல் நிமலனும் அங்குளன்
அத்தரு சோதி யதுவிரும் பாரே
(1) முத்திரைஞான முழுத்தமிழ்

2116

நியமத்த னாகிய நின்மலன் வைத்த
உகமெத் தனையென் றொருவருந் தேறார்
பவமத்தி லேவந்து பாய்கின்ற தல்லாற்
சிவமத்தை யொன்றுந் தெளியகில் லாரே

2117

இங்கித்தை வாழ்வு மெனைத்தோ ரகிதமுந்
துஞ்சொத்த காலத்துத் தூய்மணி வண்ணனை
விஞ்சத் துறையும் விகிர்தா எனநின்னை
(1)நஞ்சற் றவர்க்கன்றி நாடவொண் ணாதே
(1) நஞ்சத் தவர்க்

2118

பஞ்சமு மாம்புவி சற்குரு பால்முன்னி
வஞ்சக ரானவர் வைகில் அவர்தம்மை
அஞ்சவன் நாதன் அருநர கத்திடுஞ்
செஞ்சநிற் போரைத் தெரிசிக்கச் சித்தியே

2119

சிவனை வழிபட்டார் (1)எண்ணிலாத் தேவர்
அவனை வழிபட்டங் காமாறொன் றில்லை
அவனை வழிபட்டங் காமாறு காட்டுங்
குருவை வழிபடிற் கூடலு மாமே
(1) எண்ணிலி

2120

நரஞ்சு சுரஞ்சு பசுபாச நண்ணிக்
கருமங்க ளாலே கழிதலிற் கண்டு
குருவேன் பவஞ்சுானி கோதில னானாற்
பரமென்றல் அன்றிப் பகர்வொன்று மின்றே

2121

ஆட்கொண் டவர்தனி நாயகன் அன்புற
மேற்கொண் டவர்வினை போயற நாடொறும்
நீர்க்கின்ற செஞ்சடை நீளன் உருவத்தின்
மேற்கொண்ட வாறலை வீவித்து ளானே

ஏழாந் தந்திரம் முற் றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

